

SPERANȚE

REVISTA NR. 7

2015

Școala Gimnazială Nr. 19

Brașov

Prezenta lucrare se adresează elevilor și cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial în scopul promovării creativității și stimulării interesului pentru lectură a tinerei generații.

Revista "Speranțe" nr.7/2015 a fost înregistrată la Biblioteca Națională având cod ISSN

Colectivul director:

Inspectori: Profesor Eugenia Crețoi

Profesor Mihaela Zugravu

Director: Profesor Ioan Popa

Director adjunct: Profesor Claudia Savu

PROFESORI COLABORATORI

Antonescu Oana

Cătoiu Gabriela

Fazakaș Dana

Mareș Monica

Nicu Nicoleta

Paul Gabi

Savu Claudia

Stângaciu Oana

Tropcea Dana

Vițalariu Dina

Voica Carmen

Tudor Mariana

COORDONARE ȘI TEHNOREDACTARE :

Profesor Monica Mareș

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CENTRUL NAȚIONAL ISSN

„Speranțe” ISSN 2065 – 4154

Școala Gimnazială Nr. 19 Brașov

Nr. 7 / 2015

Brașov - 2015

SĂ NE CUNOAȘTEM ȘI SĂ NE CINSTIM VALORILE NAȚIONALE

PRESA ROMÂNEASCĂ BRAȘOVEANĂ DIN PERIOADA INTERBELICĂ

După Marea Unire din 1918, presa a cunoscut o puternică dezvoltare, contribuind la educarea și influențarea opiniei publice, la punerea în valoare și la popularizarea principalelor creații ale oamenilor de artă, știință și cultură. Presa a participat efectiv la dezbaterile de idei din această perioadă, s-a diversificat foarte mult, în sânul ei au avut loc transformări, înnoiri, în conformitate cu noile condiții economice, sociale și politice.¹

Înainte de Unire, presa românească din orașele transilvănene era axată pe probleme naționale, avea un caracter polemic și militant și era subordonată unui scop unic: conservarea ființei naționale. Presa era oglinda frământărilor și preocupărilor unui popor lipsit de instituțiile fundamentale ale vieții publice.²

În ceea ce privește numărul publicațiilor periodice care au apărut în Transilvania, primul care ne oferă o statistică în acest sens este Emanoil Bucuța. El indică pentru 1929, 559 periodice, dintre care 234 în limba română, 192 în limba maghiară, 67 în limba germană, iar 64 apăreau în două sau trei limbi (maghiară, germană, română). Liviu Malița arată într-un studiu recent că în perioada 1919-1924, apăreau în Transilvania 434 de ziare (170 românești, 184 maghiare 53 germane, 27 bilingve sau trilingve) și 366 de reviste (142 românești, 160 maghiare, 64 germane). Pentru anul 1928, același autor indică 242 de ziare (132 românești, 73 maghiare, 37 germane) și 258 de reviste (101 românești, 121 maghiare, 36 germane).³

Presa transilvăneană interbelică a avut o structură foarte diversă: ziare politice, de informații, bisericesti, de cultură, specializate pe diferite domenii. Printre cele mai importante sunt publicațiile periodice politice. În genere, fiecare partid politic și-a avut în Transilvania publicații prin care își făcea propagandă electorală, își expunea doctrina sau ataca partidele adverse.⁴ Circulația presei din Transilvania era restrânsă, limitându-se la orașul în care apărea gazeta și împrejurimile lui, iar uneori pătrundea și în județele vecine. Ziariștii din Transilvania s-au organizat în **Sindicatul Presei Române din Ardeal și Banat**, care apăra interesele morale și materiale ale membrilor săi, iar președinte era **Ion Agârbiceanu**, directorul ziarului "Patria" din Cluj.⁵

În ceea ce privește pregătirea ziariștilor, nu a existat o școală de ziaristică, în care să se asigure o pregătire sistematică a tinerilor redactori. Acestea se formau prin practică. Nu erau prea mulți ziariști profesioniști datorită venitului mic. Majoritatea oamenilor de cultură au scris la diverse publicații în mod mai mult sau mai puțin regulat.⁶

Presa românească brașoveană este parte integrantă a presei transilvănene și are multe similitudini cu aceasta. Ca în toată Transilvania, aici întâlnim ziare politice, bisericesti, de cultură, de specialitate, de umor, precum și câteva reviste. La începutul perioadei interbelice se încearcă editarea zilnică a "Gazetei Transilvaniei", însă fără prea mare succes.

În 1923, la Brașov, nu este semnalat nici un cotidian românesc, ci doar un ziar săptămânal, tot unul care apărea de două-trei ori pe săptămână, două ziare lunare și nici unul bilunar. În ceea ce privește minoritățile, maghiarii și germanii, acestea dispuneau de câte un cotidian fiecare.⁷

Dintre ziarele politice, cele mai importante erau „Gazeta Transilvaniei”, organ P.N.Ț, la fel și „Gazeta Brașovului”, precum și „Steaua Transilvaniei” (organ al Partidului Poporului). În aceste publicații se făcea

¹ Sorin Radu, *Publicațiile periodice românești din Transilvania în perioada interbelică (1919-1939)*, Lucrare de dizertație, Sibiu, iunie, 1996, p. 8.

² *Ibidem*, p. 20.

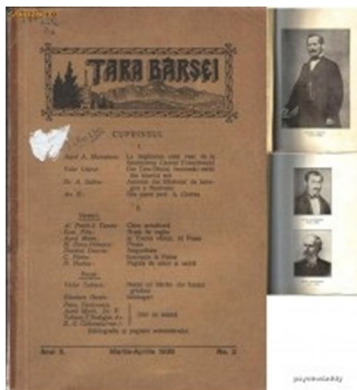
³ *Ibidem*, p. 32.

⁴ Sorin Radu, *op. cit.* p. 33.

⁵ *Idem*, *Considerații privind organizarea și structura presei românești din Transilvania în perioada interbelică (1919-1939)*, în „Apulum”, anul XXXIII, 1996, pp. 218-221

⁶ *Idem*, *Publicațiile periodice românești din Transilvania în perioada interbelică (1919-1939)*, Sibiu, iunie 1996, p. 17.

⁷ Ioan Scurtu și Liviu Boar (coord). *Minoritățile naționale din România (1918-1925)*, Documente, București, 1995 p. 644.

propaganda partidului pe care îl reprezentau, se formulau diverse acuze la adresa adversarilor politici, se prezentau listele cu candidați pentru alegeri.

„Gazeta Transilvaniei” a apărut la Brașov la 12/ 24 martie 1838, fiind cel dintâi ziar românesc care s-a adresat tuturor românilor indiferent de granițele politice. A fost primul ziar ardelean devenit cotidian din 1884, având o tipografie proprie și depășind vârsta centenară.⁸ Gazeta apare neîntrerupt pe toată perioada interbelică. În perioada 1919-1921 director al acestui ziar a fost **Ion I. Clopoșel**⁹.

Existau la Brașov și ziare care se declarau independente, dar în paginile lor găsim redacte discursuri ale unor lideri politici, liste de candidați sau chiar îndemnuri către alegători să voteze cu vreun partid sau altul. Cele mai semnificative exemple în acest sens sunt ziarele „Ardealul” și „Carpații”. Spre deosebire de „Ardealul” care apare pe tot parcursul perioadei interbelice, având, până în august 1920, numele de „Nihil Sine Deo”, „Carpații” apare doar pe o perioadă de 10 ani, din 1922, până în 1932. Singurul ziar care se declara independent și nu promova vreun partid politic era „Viforul”, care a apărut săptămânal din august 1933 până în 1937.

Presă de extremă dreaptă era destul de bogată în Transilvania. Majoritatea ziarelor de această orientare au apărut o perioadă scurtă de timp. Nota caracteristică a gazetelor de extremă dreaptă a fost propagarea în paginile lor a ideilor antisemite, a antipoliticianismului și antiparlamentarismului, a misticii creștine și a altor asemenea idei.¹⁰ La Brașov presa de dreapta era reprezentată de ziarul „Sabia lui Traian”, care a apărut pentru o perioadă foarte scurtă de timp în 1930, în 4 numere. Director al acestei publicații era **D.N.Mihuțiu**, care era președintele L.A.N.C pe județul Brașov. Pe lângă această publicație, presa de extremă dreaptă mai cuprindea și revista „Prometeu”, care a apărut, cu unele întreruperi lunare din 1934 până în 1938. Era o revistă care promova ideile Legiunii. Redactor era **Al. Bran Lemeny**¹¹.

În ceea ce privește promovarea culturii, cele mai importante reviste au fost: „Brașovul literar și artistic”, cea mai importantă revistă literară brașoveană care a apărut neregulat în 22 de numere din 1931 până în 1935¹², „Năzuința”, care a fost editată în câteva numere în 1931 și care conține proză, poezie, articole social-politice, informații grupate pe rubricile cronică industrială, comercială, turism folclor,¹³ „Ritmuri”, care a apărut lunar între 1929-1930 și a fost prima revistă brașoveană cu caracter pur literar. În această publicație găsim recenzii, cronică cinematografică, traduceri de versuri.¹⁴ O altă revistă promotoare a culturii a fost și „Vremuri Noi” care a apărut în 4 numere, din noiembrie 1935, până în februarie 1936 și a promovat cultura „omului”, prin articole de literatură, știință, economie-socială.¹⁵ Revista „Școala și Familia” a fost tipărită tot o perioadă scurtă de timp, din 1931 până în 1932, și conține informații cu privire la organizarea învățământului românesc, precum și informații cu privire la igienă și familie. De asemenea trebuie amintită și revista „Frize” care a fost editată doar în două numere în 1934, fiind o revistă de literatură și cronică literară, manifestând simpatii pentru modernism. O altă revistă de cultură este „Țara Bârsei”, apărută din 1929 până în 1938, de două ori pe lună, sub conducerea prof. **A. Baci**.¹⁶ La Brașov găsim, în perioada interbelică, și două reviste cu caracter juridic. Acestea sunt „Curentul Juridic” și „Dreptatea” care conțin informații despre legi și aplicarea lor.

⁸ Ion Dumitrașcu, Mariana Maximescu, *O istorie a Brașovului*, Editura Phoenix, Brașov, 2001, pp. 182-184.

⁹ Ion I. Clopoșel s-a născut în jud. Brașov, a studiat Literele și Filosofia la Budapesta și Viena. A fost profesor secundar, ziarist și publicist, precum și redactor al ziarelor „Gazeta Transilvaniei” între 1919-1921, „Românul” din Arad, între 1912-1918 și „Patria”. A publicat *Antologia scriitorilor români de la 1821 încoace*. Vezi *Enciclopedia Română*, Minerva, Cluj, 1929, p. 316.

¹⁰ Sorin Radu, *Publicații periodice românești din Transilvania în perioada interbelică*. p. 38.

¹¹ Al. Bran Lemeny este un ultim reprezentant al unei familii cu mari merite culturale și politice din Transilvania secolelor trecute. Ca ziarist a debutat în „Gazeta Transilvaniei” prin 1907 sau 1908. În 1934 pune bazele revistei „Prometeu”. A publicat și în presa germană. A colaborat cu ziarele „România Viitoare”, „Dimineața”, „Țara Bârsei”. A fost un bun traducător, a scris de asemenea volume de versuri și de proză. Vezi Lucian Predescu, *Enciclopedia României*, Editura Saeculum și Vestala, București, 1999, p. 123.

¹² Daniel Nazare, *Publicațiile românești brașovene 1837-1990*, Biblioteca George Barițiu, Brașov, 1990, p. 9.

¹³ *Ibidem*, p. 23.

¹⁴ *Ibidem*, p. 28.

¹⁵ *Ibidem*, p. 31.

¹⁶ A. Baci, a fost pedagog, publicist, membru al ASTRA și al Sindicatului Presei din Ardeal și Banat. A colaborat la ziarele „Gazeta Transilvaniei”, „Românul”, „Luceafărul”, „Familia”, a editat „Țara Bârsei” și a fost unul din inițiatorii Bibliotecii George Barițiu din Brașov. Vezi A.A. Rusu, *Vălul amintirilor*, Cluj, 1998, Studiul introductiv al lui Stelian Mândruț.

Revistele umoristice care au fost editate la Braşov au fost în număr de două și conțin caricaturi ale diverșilor lideri politici ai vremii, precum și cronici rimate. În revista „Ghimpele”, apărută la Braşov în 1919 (în 14 numere), au fost satirizate moravurile vremii, astfel încât autoritățile au intervenit în cenzurarea fiecărui număr. Directorul **M.G. Samarineanu**¹⁷ s-a mutat la Oradea unde a continuat apariția revistei din 1922 până în 1924¹⁸. Cealaltă revistă umoristică „Gura Lumii”, a apărut din 1930 până în 1931.

Singura publicație cu caracter religios care a apărut la Braşov a fost „Buna Vestire”, editată mai întâi la București, apoi la Braşov în 1921, în final tipărintu-se la Iași din mai 1922, până după 1924.¹⁹

O caracterizare a presei braşovene interbelice este făcută de un poet braşovean contemporan, **Ştefan Baciu**.²⁰ Acesta afirmă despre publicațiile braşovene că „erau de cele mai multe ori peștițe sau slabe, neajungând să aibă ceea ce s-ar fi putut numi un nivel, o ținută sau o linie. Reviste de spirit, cum se numeau pe atunci tradiționaliști, au existat câteva, fiecare fiind întreținută de un remarcabil sacrificiu al redactorului sau redactorilor.”²¹

Presa transilvăneană, deși redusă cantitativ și calitativ în comparație cu presa centrală sau presa minorităților, a jucat un rol însemnat în contextul social, politic, cultural interbelic, manifestându-se activ, participând la dezbateri, creând curente de opinie cu rol important în dezvoltarea societății românești transilvănene.²²

Se poate afirma că presa braşoveană, ca parte integrantă în cea transilvăneană, a încercat promovarea elementului românesc și a avut un caracter regional, axându-se mai ales pe spațiile transilvănene. De asemenea remarcăm pentru perioada interbelică, lipsa unui cotidian românesc la Braşov, și editarea unui număr mare de reviste politice, culturale, juridice, bisericești, ce apar pe o perioadă scurtă de timp, unele chiar doi-trei ani. Presa braşoveană a fost în concordanță cu ideile vremii. Presa a reprezentat de cele mai multe ori o tribună a partidelor care căutau atragerea unui număr cât mai mare de alegători. Cel mai influent ziar braşovean a fost fără îndoială „Gazeta Transilvaniei”.

Profesor Carmen-Florentina VOICA

ASPECTE DE VIAȚA COTIDIANĂ DIN PRIMUL RĂZBOI MONDIAL ÎN JUDEȚUL BRAȘOV

Aspecte referitoare la operațiuni militare

Primul război mondial s-a declanșat la 28 iulie 1914 cu atacul Austro - Ungariei contra Serbiei. Transilvania și implicit județul Braşov făceau parte din Imperiul Austro - Ungariei.

După cum se știe, în noaptea de 14-15/27-28 august 1916, România a intrat în război, de partea Antantei, împotriva Puterilor Centrale. Peste 2 zile, trupele Armatei II române intră în Braşov. Peste o lună, din motive strategice, ofensiva românească se oprește în Transilvania și urmează retragerea. Între 24-25 septembrie/7-8 octombrie 1916, se desfășoară bătălia Braşovului; în fața ofensivei trupelor germano-austro-

¹⁷ G. M Samarineanu a debutat cu versuri în „Universul Literar”, a scos în 1919 revista „Ghimpele”, „Gazeta de Vest”, „Santinela de Vest”, „Vestul Românesc” și „Familia”. A avut ca pseudonime San Marino, Moș Sfadă, Misa. Vezi Lucian Predescu, *op. cit.*, p. 754.

¹⁸ Daniel Nazare *op. cit.* p.20.

¹⁹ Daniel Nazare, *op. cit.* p. 10.

²⁰ Ştefan Baciu a fost poet eseist ziarist și traducător. A debutat în revista germană „Klingsor”, cu versuri. A mai colaborat la „Braşovul Literar”, „Frize”, „Azi”, „Universul”, la cel din urmă a fost director în perioada 1940-1944, apoi redactor la oficiul social-democrat „Libertatea”. Vezi Lucian Predescu, *op. cit.* p. 112.

²¹ Ştefan Baciu, *Pragul de pe tobă*, Editura Eminescu, București, 1995, p. 24.

²² Sorin Radu, *Considerații privind structura și organizarea presei românești din Transilvania*, în „Apulum”, anul XXXIII, 1996, p. 221.

ungare, conduse de generalul Erich von Falkenhayn, trupele române se retrag pe crestele Carpaților. La 8 (după unele surse) 10 octombrie, în zona Bartolomeu, în cursul luptelor desfășurate a avut loc un incident soldat cu un număr mare de morți din parte armatei române.²³

„A fost o luptă uriașă, în cursul căreia compania și jumătate din Regimentul 45 (Vlașca) își cheltuiuse întreaga muniție. Inamicul, văzând rezistența îndârjită ce i se opune, era de credință că în fața sa se găsește o puternică ariergardă românească. În consecință a concentrat puteri și mai multe și după două zile de lupte, a forțat în noaptea spre 10 oct. (duminică) trecerea liniei ferate dincolo de gara Bartolomeu, pe care o apăra căpitanul Cristescu Sava cu 1/2 companie, care a fost nevoit să se retragă în fața puhoiului inamic.

Prin retragerea aceasta subită în decursul nopții, aripa stângă a liniei de trăgători, care se afla înșirată de-a lungul liniei ferate dincoace de gara Bartolomeu spre gara Brașov, a rămas descoperită și nevizată despre cele întâmplare”²⁴.

Ideea declanșării războiului de către România împotriva Austro - Ungariei cuprinde întreaga populație a Transilvaniei. În scop diversionist sub presiunea stării de spirit, autoritățile austro-ungare au permis românilor mobilizați să poarte culorile naționalității românești, drapelul român și să cânte patrioticul imn Deșteaptă-te române!, manifestări interzise și persecutate în timpuri normale. Prefectura poliției de frontieră regală din Brașov înaintează la 9 octombrie 1914, ministerului afacerilor interne regal un raport confidențial în care informa că deși fiecare unitate a fost dotată cu steaguri naționale ungare și săsești românimea a avut grijă ca drapelele naționale române să aibă preponderență.

Mărșăluind prin Piața Sfatului trupele mobilizate părăsesc Brașovul în august 1914. La 28 septembrie 1914 într-un raport al consilierului de poliție de frontieră ungar din Brașov se constată că la Sinaia citez, “se găsesc mulți soldați de-ai noștri de naționalitate română care au dezertat acolo pe drumurile contrabandiștilor”, lucru de altfel ce exprimă o realitate în multe zone de graniță.²⁵

Brașovul în perioada războiului, aspecte de viață cotidiană

În perioada războiului Brașovul s-a confruntat cu dificultăți financiare care au continuat și după război. Informații despre acest aspect avem în corespondența dintre G. Moroianu și Al. Vaida Voievod care relatează: “ de când am venit eu în Ardeal (iulie 1919) s-a urcat viața cu peste 20%. Un ou costă aici o coroană. La țară exploatare nemaipomenită. Prin părțile noastre se vinde un stânjene de lemne cu 350 de coroane și gospodăriile mai mari au nevoie de 4-5 stânjene iar cele modeste de cel puțin 2. Produsele agricole sunt tot așa de enorm de scumpe. Se cere pe un sac de grâu, în comerțul liber 500-600 de coroane. E nemaipomenit!”²⁶

Relatări ale urmașilor

Informațiile de mai jos sunt relatate de MĂRIOARA BRESCAN localnica în BRAN, acum locuiește în ROTBAV (98 de ani), Jud. BRAȘOV care la rândul sau le-a aflat de la părinți și în mod deosebit de la tatăl său care a luptat în primul război mondial.

“ Oamenii din sate, și în mod deosebit femeile, deoarece bărbații erau plecați la luptă, și-au continuat viața cultivând pământul, care era semănat cu grâu, porumb, cartofi, crescând animale și păsări pe care le vindeau sau le schimbau sub forma de “troc” în târgurile care se organizau săptămânal la marginea orașului Brașov.

Munca la câmp era foarte grea deoarece se ara cu boii sau cu caii, cine avea, pentru ca și aceste animale de povară au fost rechiziționate de către armată pentru a ajuta la transportul armamentului și a materialelor necesare pe front. Și la târguri se deplasau tot cu căruțele la care înhămau boi, cai dar și vaci și se uneau câte doi trei vecini pentru ca cheltuielile și efortul animalelor să fie rotit.

Recoltarea grânelor se efectua manual iar grâul, pentru ca nu erau combine sau batoze se bătea în șura cu niște bețe lungi la care se adaugă niște bucăți de piele groasă, după care se scutura de pleava rămasă.

Femeile se îmbrăcau cu fuste lungi, crețe, din cânepă sau în zilele de sărbătoare din in, peste care puneau un șorț care avea prevăzut un buzunar imens și adânc. În zilele reci peste rochiile purtau “ laibăr” un

²³ www.art-historia.blogspot.com.

²⁴ *Ibidem*.

²⁵ Dan Pavalache, *Cronică de Brașov*, editura Haco Internațional, 2005, p. 393.

²⁶ Consiliu Județean Brașov, Biblioteca județeană G. Barițiu, *Corespondență - G. Moroianu și Al. Vaida Voievod (1855-1934)*, p. 77.

pulover de lână mai gros, iar iarna aveau cojoc din piei de oaie sau dulama de aba, pe cap purtau basma sau batic. Bărbații aveau cămăși lungi din cânepa pe care le purtau peste "ițari" iar peste cămașă purtau nelipsitul "chimier" în care țineau cele necesare (cuțit ,bani , etc.) iar pe cap purtau căciulă sau pălărie. În zilele reci si ei purtau laibăr iar iarna cojoc sau dulama.

Casele, marea majoritate dintre ele erau construite din lemn si căptușite pe exterior si interior cu pământ amestecat cu balega de vacă si cu pleavă și paie mărunte rămase de la bătutul grâului. Pardoseala acestora era din pământ bătătorit bine, peste care se puneau presuri țesute la război din resturi de haine, încălzirea caselor se făcea cu sobe cu plita construite din pământ ars, iar iluminatul pe timp de seara se efectua cu lămpi cu gaz, opaițe, lumânări sau cu felinare. Cei care erau mai bogați aveau case construite de cărămida țigănească arsă apoi tencuită cu pământ și aveau pardoseala din scânduri de brad sau de stejar.

Noaptea se odihneau pe paturi de lemn peste care se puneau saltele din saci de cânepă umplute cu pănuși de porumb sau paie de grâu. În fiecare casă oamenii aveau cuptor în care își făceau pâinea cea de toate zilele, care nu întotdeauna era din faina alba de grâu ci și din tărâțe sau făină de porumb (mălai). "

În satul nostru sunt foarte multe locuințe construite la sfârșitul anilor 1800 și începutul anilor 1900.

Viața era grea dar și așa locuitorii Branului se mai si distrau: mergeau duminica la horă , oamenii se căsătoreau și se organizau ca și acum nunti, botezuri și alte evenimente specifice zonei (armindenul de Rusalii, colindul de Crăciun s.a.) Nu se compara viața de atunci cu cea de acum, ne spune, dar pe undeva oamenii aveau grija zilei de mâine, nu erau atât de stresați, nu erau egoiști ca acum, nu-și doreau averi nemăsurate ci se mulțumeau cu ce le oferea bunul Dumnezeu, si munca lor din câmp sau din gospodăria proprie.

Doamna mi-a mai spus ca unii oameni erau atât de înspăimântați încât nici nu dormeau de frică sa nu fie omorâți sau casa sa nu fie dărâmată."

Următoarele informații sunt relatate de BÂRSAN DOMNICA ,localnică în comuna Hărman Str. Ecaterina Teodoroiu Nr. 99, Jud. Brașov ,aflate de la mama ei, Bârsan Domnica, născuta în august 1906.

"Mi-a povestit mama,când era copilă ca în timpul războiului a trebuit sa fugă de acasă cu toata familia. S-a dus la vecini, într-un beci. Acolo a stat 3 săptămâni,nu avea ce sa mănânce,le mai aducea câte un vecin pâine de tărâța,le aducea mămăliga și le mai aducea brânza că aveau oi. Atunci toata lumea umbla desculță,care cum apuca sa se ascundă. Așa mi-a povestit mama ."

După război viața a fost foarte aspră, neajunsurile au fost multe, oamenii erau mai săraci. Rănile războiului nu se regăseau numai în lipsuri materiale, distrugeri de bunuri ci și în existența multor orfani și văduve de război. Referitor la văduvele de război trebuie arătat că în Brașov erau înregistrate la Primărie, după război, un număr de 257 de văduve care primeau ajutoare bănești,dar și lemne de foc gratuit.²⁷

În urma războiului au rămas boli, locuințe dărâmate, pământuri brăzdate de tancuri. Viața si-a intrat cu greu în normalitate. Totuși, în concluzie, putem afirma că, în general, viața în perioada războiului a continuat ca până atunci. Femeile au rămas acasă și au preluat și muncile bărbaților, (de exemplu la sate muncile din gospodărie și muncile câmpului). Cu toate acestea, se constată teama oamenilor față de război, față de distrugerile materiale și pierderile de vieți omenești pe care le-a provocat. Evocările au fost prezentate cu multă emoție.

Bibliografie

www.art-historia.blogspot.com

Consiliu Județean Brașov, Biblioteca județeană G. Barițiu, *Corespondență - G. Moroianu și Al. Vaida Voievod (1855-1934)*.

Dan Pavalache, *Cronică de Brașov*, editura Haco Internațional, 2005.

Ion Dumitrașcu, *Fragmente de cotidian*, Editura Phonix, 1999

*Nazarin Ana Maria
Clasa a VIII-a A.*

²⁷ Ion Dumitrașcu, *Fragmente de cotidian*, Editura Phonix, 1999, p. 46-47.

DESPRE

”RAPSODII DE TOAMNĂ” DE GEORGE TOPÂRCEANU

Poezia “Rapsodii de Toamnă ” de G. Topârceanu a fost publicată în anul 1920, în volumul “Balade vesele și triste” și este o alegorie a societății românești dinaintea izbucnirii Primului Război Mondial. Astfel microcosmosul devine personajul principal, într-o parodie pusă sub semnul groazei și al dezorientării. De-a lungul celor cinci tablouri, universul fragil al vegetației și al vietăților mărunte dobândește însușiri omenești și se manifestă asemenea unei comunități în descompunere, ale cărei legături organice s-au rupt. Sentimentul dominant este acela al spaimii colective în fața unui pericol general. Aparent, este descrisă instaurarea toamnei în lumea necuvântătoarelor, dar, de fapt, cu mult umor și ironie, Topârceanu face alegoria spaimii colective în fața amenințării intrării României în război.

Se știe că poetul a luptat pe front și că a participat la campania din Bulgaria, căzând prizonier în primele zile, la Turtucaia (1916) unde rămâne în captivitate până în 1918. Experiențele celor două campanii și a prizonieratului vor fi evocate în proza sa, Amintiri din luptele de la Turtucaia, În ghiara lor... Amintiri din Bulgaria și schițe ușoare, (Iași, 1920) și Pirin-Planina, epizoduri tragice și comice din captivitate, (București, 1936).

Așadar, în 1920, când apare poezia, Topârceanu trecuse deja dincolo de senzaționalul unei vești venite “ca o boare pe de-asupra viilor” și trăise războiul în mod autentic, simțindu-i ororile pe propria piele. Privirea retrospectivă din “Rapsodii de Toamnă” aduce în fața cititorului mecanismul destabilizării unei societăți și dispersarea energiilor acesteia lipsite de un lider, de o idee sau de un interes comun, menit să îi asigure unitatea!

Vai ce actual e! Parcă am fi noi în aceste zile... Nimic nou sub soare... Atâta doar că nu e vorba de un război... Personajele dinamice ale baladei, aflate într-o continuă agitație derutantă, constată imposibilitatea evadării dintr-o lume, cea românească, în care libertatea e absolut iluzorie!

Prof. Dina-Maria Vițalariu

CREAȚIILE ELEVILOR NOȘTRI

BOSTANUL NEASCULTĂTOR

Era dimineața zilei de 31 octombrie.

M-am trezit nerăbdătoare și am fugit în grădină, cu gândul să îmi aleg bostanul pe care să-l sculptez și care avea să-mi fie partener la petrecerea de Halloween.

Ajunsă în grădină, am dat peste o mulțime de bostani, care mai de care mai grași și lucioși, parcă pregătiți pentru evenimentul ce avea să urmeze.

Va fi o decizie foarte dificilă! mi-am spus.

M-am îndreptat spre unul dintre ei care avea o haină de o nuanță roșiatică și un coif proeminent de culoarea verdei smarald.

Acesta va fi partenerul meu, am gândit.

Când m-am apropiat de el, am auzit o voce înceată, ce părea că vine din spatele grădinii.

Vei regreta dacă îl alegi pe el; cu mine vei fi sigur învingătoare.

M-am întors și am privit cu uimire în jurul meu. În cel mai îndepărtat colț al grădinii, un bostănel cât o pătlăgea, ascuns sub o frunză aurie ce îi acoperea o parte a trupului său ruginiu, se uita înspre mine și mă privea curios.

Tu ai vorbit? l-am întrebat.

Da, eu pot vorbi și pot face și magii în noaptea de Halloween; ideea este doar să ai încredere în mine.

M-am aplecat, am înlăturat frunza care îi acoperea trupul pentru a-l vedea mai bine.

În acel moment a sărit din plapuma pământie și a țâșnit direct pe pervazul ferestrei.

Hei, nu am spus că vreau ca tu să fii bostanul meu de Halloween.

În regulă, treaba ta! Până la urmă tu hotărăști.

M-am uitat mirată la el și m-am gândit că este un bostan exagerat de înfumurat și nesuferit. Nu aveam nevoie de bătaie de cap în seara petrecerii. Așadar, m-am îndreptat liniștită către bostanul roșiatic, cu coiful proeminent.

L-am spălat, l-am sculptat cu mare grijă și l-am luminat cu o lumânare parfumată.

Când a venit momentul plecării, totul era perfect aranjat: costumația mea, machiajul și prietenul meu rânjind misterios.

Am ajuns la bal exact la timp; mi-am salutat prietenii și m-am înscris la concursul „Bostanul serii”.

Emoțiile îi cuprinseseră pe toți, iar atmosfera părea din ce în ce mai încărcată, atât pentru colegi, cât și pentru amicii lor, bostanii. Inclusiv juriul se pregătea nerăbdător pentru începerea competiției.

A venit momentul. Prezantorii, cu vocea ușor tremurândă, anunțară începerea concursului.

Concurenții intrară pe scenă în ordine alfabetică, însoțiți de către un dovleac, fiecare cu propria personalitate sau mască.

Trebuia să recunosc, fiecare bostan invita la o lume magică, ascunsă și înfricoșătoare. Toți erau posibili învingători.

Mi-am auzit numele strigat. Cu pași clătinați, dar plini de speranță, am pășit pe scena cu lumini și umbre. Bostanul meu era chiar încântat de tot ceea ce se întâmpla.

Când l-am ridicat pentru a-l prezenta publicului, am remarcat în oglinda din spatele sălii că nu aveam nimic în brațe.

În următoarea secundă, în mâinile mele a apărut “micul înfumurat”, care impresiona juriul prin licuricii multicolore care își luau zborul din ochii săi de foc.

Înmărmurită de uimire, i-am șoptit:

- Cum ai apărut, îngâmfatule?
- Crezi că te-aș fi lăsat să pierzi?
- Aș fi pierdut? De ce ești așa de sigur?
- Privește și vei vedea!

În acel moment, a țâșnit de lângă mine și a zburat deasupra întregii săli, împrăștiind sclipiri de aur pe un fundal întunecat.

Publicul era încremenit. Juriul era mut de uimire. Toată lumea a izbucnit în ropote de aplauze și ovaționări. Toți credeau în magia Halloween-ului.

După ce și-a încheiat spectacolul, s-a întors la mine și mi-a spus:

- Cum puteam să te ascult? Uită-te în jur!

Avea dreptate. Era singurul bostan magic.

Am câștigat premiul și am ieșit din scenă în aplauze tuturor.

În drum spre casă, mi-am amintit spusele lui: „Vei regreta dacă nu mă alegi!” și mi-am spus în sinea mea: „Noroc că bostanul a fost neascultător.”

Din acea zi am rămas prieteni și a fost partenerul meu la fiecare petrecere.

*Vlădău Mara
Clasa a V-a A*

LA BAL...

Era odată un bostan... Și ce bostan!
Era bogat, avea palate de împărat.
Avea și slugi...
La nas să nu-i mai ajungi!
Într-o zi a stat și s-a gândit „, Măine este ziua mea, ce să fac? Să dau o petrecere? Sau un bal în onoarea mea?” Și după ce s-a tot socotit, ... a spus:
- Vreau un bal de ziua mea ! Vreau să fie cel mai mare bal... mai mare decât al Contesei Zmeură!
Zis și făcut! A doua zi totul era pregătit.
În acea seară, în livada de meri au venit conți, împărați, duci și ducese.
La intrare, domnul Castravete îi prezenta cu un glas pompos, iar domnul Cartofior suna din trompetă:
- Împăratul Morcov împreună cu prințul Morcovel și prințesa Morcovica!
- Conte Gutui și Contesa Pară!.... Și tot așa...
Orchestra formată din porumbi îmbrăcați în frac, începu să cânte duios.
Contele Dovlecel o luă pe Contesa Nucă la un tango. Apoi Împăratul Păstârnac valsă cu doamna Strugure și ceilalți dansau cum știau ei mai bine.
Totul era o distracție.
Balul a durat până la miezul nopții, când s-au aprins artificiiile.
La final, bostanul a spus:
- Vă mulțumesc mult că ați venit la petrecerea mea și vă promit că la anul vom face o petrecere și mai mare!
- Uraaa! au strigat toți invitații.
Apoi au plecat, rând pe rând.
În negrul nopții era o tăcere deplină. Luminile palatului s-au stins. Tot ce se mai auzea era glasul a trei sfecle îmbujorate la față, îmbătate de atâtea arome de toamnă, cântând :
„Niciodată toamna, nu fu mai frumoasă...!”

Ciolan Tudor Alexandru
Clasa a V-a A

BALUL BOSTANULUI

Bostănel a împlinit 45 de zile. E bostan în toată firea, de acum. Părinții săi, doamna și domnul Dovleac, mari dregători ai Grădinii de Zarzavat, au hotărât să dea un bal în cinstea fiului lor, care urma să își aleagă soția cu această ocazie.

Încă de dimineață au început pregătirile. Sprintene rândunele au plecat în grabă spre grădinile vecine cu invitații la Marele Bal. Furnicile cărau bucate alese, păianjenii țesau grăbiți fețele de masă din cea mai fină mătase, iar domnul Licurici degusta de zor licori parfumate destinate invitaților. Doamna Toamnă a țesut un văl brumăriu cu care a înveșmântat locul petrecerii. Domnul Stejar a adus și el un covor de frunze galbene, roșii și ruginii pe care le-a așternut pentru ca invitații să poată dansa în voie. Chiar și Doamna Greblă își făcu de lucru pe acolo, netezind drumul invitaților.

De cum s-a lăsat întunericul, au început să apară invitații. Domnul Praz, împreună cu soția sa Ceapa și fiica lor Arpagica au fost primii sosiți. La vederea lor, familia Dovleac a început a lăcrima, căci le aduceau aminte de niște întâmplări nu tocmai vesele prin care trecuseră împreună. Bostănel nici nu a vrut să dea mâna cu Arpagica, cu care se cunoștea încă de când erau mici și care mereu îl făcea să plângă cu ironiile sale. Familia Varză urmă împreună cu fiica lor, pe care Bostănel nu o plăcu din pricina prea multor haine cu care aceasta era îmbrăcată. Domnul Ardei Gras o aduse și el pe fiica sa Gogoșarica, dar aceasta era atât de verde, încât Bostănel se gândi că ea nu a împlinit nici măcar 30 de zile, deci nu era suficient de coaptă ca să-i fie mireasă. Domnul Pătlăgea veni cu fiica Roșiuta și nepoata Vinețica. Cele două chicoteau întruna, așa că Bostănel nu le băgă nici el în seamă. Se gândea în sinea lui că nu se poate ca balul acesta să se fi făcut în zadar. Chiar și Marele dregător Dovleac se cam îngălbenea când se gândea ce mult a cheltuit cu acest bal la care fiul său nu își găsisese încă aleasa inimii.

Tot rotindu-și ochii prin grădină, Bostănel zări într-un colț, o fată subțirică, cu cârceii în vânt și cu frunze fragede pe umeri. Nu-i venea să creadă. Așa o frumusețe, pe care nu i-o prezentase nimeni... Uitănd de orice etichetă, se ridică de pe jilț și nu se opri decât în fața fetei. O invită la dans și află de la ea că se numește Dovlecica și este nepoata împăratului Crin din Grădina Florilor. Bostănel nu mai putea de fericire. O prezintă părinților pe aleasa inimii și petrecerea continuă până-n zori.

A fost cel mai frumos bal din Ținutul Grădinilor.

Maria Wolff
Clasa a V-a A

BOSTANUL NEASCULTĂTOR

Era odată un bostan care locuia în Bostania zisă și Lumea Bostanilor. Bostanul se numea Bostănică, iar acesta era neascultător. Orice i se cerea, nu făcea: nu vroia să ducă gunoiul, să hrănească animalele, să-și facă patul și multe altele.

Bostănică, văzând că fiul ei este neascultător, s-a hotărât să-i dea o lecție.

Astfel, într-o zi, venind de afară, Bostănică se așeză la masă și începu să ceară de mâncare. Mama lui torcea lână și nici nu îl băgă în seamă. Văzând că nu primește mâncare, se duse la tatăl său care tăia lemne și-i spuse că mama sa îl ține flămând. Atunci, tatăl lui Bostănică, îl îndeamnă să spună cuvintele magice, cuvinte care să o determine pe mama sa să-l hrănească.

Bostănică se duse la mama sa, care torcea în continuare și a rugat-o să-i dea de mâncare. Auzind rugămintea fiului ei, mama sări de fericire să-l pupe pe Bostănică.

De atunci, Bostănică a devenit un bostan cuminte și ascultător.

CĂPRIOARA

de Emil Gârleanu

Argumentați că schița “Căprioara” este o narațiune.

Narațiunea este un mod de expunere prin care se prezintă o succesiune de întâmplări petrecute într-o ordine temporală. Aceasta presupune un narator sau povestitor, o acțiune și personaje. Într-un text literar narațiunea alternează cu descrierea.

Narațiunea “Căprioara” face parte din volumul “Din lumea celor care nu cuvântă” de Emil Gârleanu.

Tema acestei narațiuni o constituie instinctul matern, care este atât de puternic, încât căprioara își sacrifică propria viață pentru a salva viața iedului.

Subiectul schiței este compus din câteva momente impresionante, ce se succed rapid, culminând cu un deznodământ dramatic.

Titlul este format din substantivul “căprioara”, care desemnează și personajul principal al narațiunii. Instinctul de dragoste maternă este descris în gradație ascendentă: la început își mângâie iedul înaintea despărțirii, apoi încolțește în sufletul ei de fugarnică “un sentiment stăruitor de milă pentru ființa fragedă de care trebuie să se despartă”, aceasta constituind intriga narațiunii.

În desfășurarea acțiunii, autorul prezintă succesiunea întâmplărilor prin care trec cele două personaje principale pozitive; tot aici intervine personajul secundar negativ, lupul, datorită căruia, în punctul culminant este redată jertfa căprioarei pentru ied. Portretele personajelor rezultă din jocul caracterizării directe făcute de autor și cel al caracterizării indirecte care reiese din gesturi, atitudini și relația cu personajele.

Personajul mut, martor al faptelor relatate, este codrul care încearcă să adăpostească personajele principale până ajung în luminiș, unde nu mai au scăpare.

Deznodământul tragic este redat în cuvinte emoționante, dar simple: “căprioara simte durerea, iar ochii i se tulbură de apa morții”.

In schița “Căprioara” se îmbină armonios descrierea cu narațiunea.

Consider că această operă literară este o narațiune pentru că respectă toate momentele subiectului.

Această întâmplare din viața animalelor are valoare de simbol pentru că demonstrează cât de mult poate ține o mamă la fiul ei.

Fazakas Alexandru

Clasa a V-a A

IARNA

Tot pământul e acoperit de zăpada albă și pufoasă. Florile, iarba, copacii sunt înveliți în crusta de zăpadă.

Crăiasa Iarnă trece peste toată lumea, casele sunt acoperite de neaua lucioasă. Copiii privesc cu obrăjorii roșii fiecare fulg lucios.

Teodora Stoia

clasa a III-a B

COPACUL FERMECAT

Odată, era un copac care înflorește și iarna. Albinuțele erau fericite când strângeau polenul florilor și iarna. Intr-o zi plecaseră toate insectele de la copac cu excepția unei albinuțe

Copacul o strigă și îi spuse:

- Te rog să nu spui nimănui că vorbesc, dar nici că înfloresc iarna !
- Dar, de ce să nu te spun, copacule ?
- Dacă mă vei spune unui om, oamenii mă vor tăia !

Albinuța se gândea că dacă îi va spune unui om vor muri toate insectele. Așa că albinuța îi spuse :

- Promit ! Nu voi spune nimănui !
- Îți mulțumesc din tot sufletul ! Totuși, ai vrea să fim prietene ??
- Cum să nu vreau ?

Si astfel au rămas prietene cele două .

Miruna Georgiana Brânză

clasa a III-a B

PERIPEȚIILE LUI DARIUS ȘTEFAN CURCUBĂȚĂ

I

PERIPEȚII DE VACANȚĂ

Cred că ieri a fost cea mai grozavă zi de vacanță. Am plecat de dimineață spre “Parc Aventura” cu prietenii mei și am ajuns destul de repede cu ajutorul tăticilor noștri.

Ajuns acolo, chiar și după ce am ascultat explicațiile instructorului, tot emoționat am rămas.

Primul traseu a fost foarte simplu pentru mine cât și pentru prietenii mei, Alex și Vlad. Suntem nerăbdători să pornim spre celelalte trasee. Trebuie să mergem pe o sârmă și să ne ținem echilibrul, apoi să ne cățărăm pe un bloc de piatră cu zimți.

Este destul de greu, dar ne descurcăm.

Ne distrăm atât de bine împreună!

Pe traseul următor va trebui să mergem pe un skateboard suspendat între doi copaci înalți. Toți trei purtăm echipamente speciale de protecție: hamuri cu cârlige speciale, căști pe cap și mănuși. Cu toate acestea tot ne este puțin teamă de înălțime.

Deodată ne strigă instructorul:

- Băieți, traseul acela nu este pentru voi! Haideți să vă duc la o tiroliană.
- Venim imediat! răspundem noi în cor. Alergăm nerăbdători spre el.

Am ajuns lângă domnul instructor cu obrajii îmbujorați.

Eu am încercat primul acest traseu. Am agățat siguranțele de cablu, apoi tiroliana și pornesc. Am simțit un gol în stomac. Când priveam în jos, am văzut că alunec deasupra copacilor și al lacului turbure.

Am ajuns repede la capăt, dar am alunecat într-o baltă. Eram ud leocă.

- Amice, te-ai lovit? întrebă Vlad.
- Sunt bine, dar foarte ud, îi răspund eu vesel.
- Hai să te vedem și pe tine Vlad!

Toți trei am încheiat cu succes toate traseele. Eram foarte fericiți și oboșiți.

Cred că a fost ziua noastră norocoasă pentru că am sărbătorit cu toții aventura la o pizza. Recunosc că nu arătam prea bine când am intrat cu tăticii în restaurant: Alex era julit la un genunchi, Vlad era transpirat, iar eu eram încă ud.

După toate întâmplările mă despart cu greu de prietenii mei.

- Ce zi minunată de vacanță am avut!

II

BONZO

Să vă fac cunoștință cu pisoiful meu, Bonzo. Este un motan negru, pufos, jucăuș, isteț, iubitor și foarte drăguț.

Mă întâmpină mereu cu bucurie când mă întorc acasă. Chiar și azi, ud cum eram tot a sărit în brațele mele și a început să toarcă fericit.

Pe Bonzo l-am primit în dar la începutul vacanței. Era o pufoșenie mică cât palma mea când a venit.

Imediat am devenit cei mai buni prieteni. Îi place foarte mult să ne jucăm, dar îi place și ghiozdanul meu.

Într-o zi, Bonzo, curios, s-a urcat într-un copac cam înalt. A încercat să coboare, dar nu a mai reușit.

Am avut noroc cu tati, care se întorcea de la serviciu și s-a urcat în copac după el. Prietenii mei au așteptat curioși în jurul copacului și au aplaudat fericiți:

Bravo Bonzo! Fii curajos! strigau copiii.

Ce motan poznaș am!

*Darius Ștefan Curcubătă
Clasa a III-a B*

DE HALLOWEEN

E Halloween! E Halloween!
E vremea mea!
Când fantomele și vrăjitoarele
Ne vor speria.

Copii costumați,
În soldați înarmați.
Hei, vampiri și strigoi,
Distrați-vă cu noi

Copiii l-au cioplit
Și Jack'O Lantern s-a trezit.
Petrecerea ne-a animat
De Halloween, ne-a luminat

O fantomă transparentă
Este foarte-atentă.
Ca să nu-i cadă... cearșaful
C-o să râdă tot orașul!!!

Autori: Velicea Alyssa, Dragoș Daria, Râșnovean Lidia, Adamache Olimpia, Sîngeorzan Alexia

Clasa A IV-A C

ÎNDEMN PENTRU ROMÂNI

Române, crezi în tine!
Oamenii să-i răsplătești,
Măreția să o prețuiești,
Viața pură să îți fie!

Neclintit să crezi în tine!
Imnul să-l cânti cu mândrie,
Albastru sângele să-ți fie!

*Adamache Alexia Olimpia
Clasa a IV-a C*

SOARELE MEU

Soare dulce, ce frumos ești!
Razele tale aurii
Mă-ncălzesc doar cât clipești.
Nu pot să cred

Cât de tare strălucești!
Și mult aș vrea..
Doar al meu să fii,
Că mereu ai străluci... în fiecare zi!

Jacob Giulia
Clasa a IV-a C

ATERIZĂND LA GRANIȚA DINTRE CASTELUL PIERZANIEI ȘI NORUL 9

închipuirile

locul pe care chiar ea

imaginat, le-a văzut și toate sentimentele sale, însă în spatele unei uși existau și temerile sale. Janette era o fată puternică oarecum ignorantă și plină de prejudecăți. Dar dacă ajungea într-o istorie greșită își putea pierde curajul și finalul poveștii putea fi finalul vieții ei.

O plăcuță învechită de lemn i-a atras atenția, pe ea scria:

„Nu poți sta pentru tot restul vieții tale în cumpănă, pierdută în fața destinului și implicit în fața istoricului gândurilor tale. Ai treizeci de secunde să pleci înainte ca gaura neagră să te înghită.” Janette ajunsese să conștientizeze riscul la care se supune și sări pe ușa către „Norul 9”, un loc în care s-au petrecut toate gândurile sale până la vârsta de nouă ani. A sărit prin portal, dar când drumul s-a bifurcat a luat-o la stânga, ajungând în vestul Castelului Pierzaniei într-un labirint. Tot rătăcind printre zidurile înnegrite de cenușa viselor pierdute a găsit o căpșună. Gustul său dulce i-ar fi dat încredere, însă, în subconștient, nu era un simplu fruct. Făcea parte din conștiința sa. De ce? Datorită faptului că Judy l-a gustat din grădina bunicii sale, era fructul care i-a dat încredere și care acum îi reconstitua copilăria. Sentimentul inocenței cauzat de gustul căpșunii a ajuns într-o stea din care a coborât Judy, căreia așa i se spunea până la vârsta de nouă ani. Era prescurtarea de la Janetta. Însă se apropia cu repeziciune sfârșitul poveștii.

Dintr-o dată podeaua se fragmentă, iar gaura neagră înghiți cu lăcomie plăcile de marmura. Dintr-un tablou, spiritele fricii și îndoielii zâmbeau sarcastic, râdeau și imortalizau momentul în care Janette și Judy urmau să fie înghițite de gaura neagră fiindcă se aflau la o fundătură. Însă Janette a spart portalul folosindu-și toată energia. Acum Judy o ducea într-un cărucior până la Grădina închipuirilor care desparte locul acela

înfricoșător de „Norul 9”. Ușa era păzită de doi centauri de care ea se temea în copilărie dar Judy și-a învins teama și i-a dat putere lui Janette să se răzbune pe fostul ei prieten care a trădat-o biruindu-și dezamăgirea. Acum se află chiar în „Norul 9”, locul copilăriei sale unde Judy își reia activitățile de copil luându-și la revedere de la Janette.

Fata s-a trezit simțindu-se foarte puternică, amintindu-și de visul straniu. Că a luptat cu lucrurile de care se temea și pe care le-a înfrânt și că mai are și pe cineva care o sprijină... pe Judy, care nu a dispărut ci doar s-a transformat. Această călătorie a ajutat-o mai târziu să-și cunoască limitele, fricile și să-și amintească trecutul. Într-un cuvânt, să-și cunoască identitatea.

Alice Păzitor
Clasa a VI-a A

ÎN CE LUME EXIST?

Zilele trecute am avut o problemă cu laptop - ul așa că m-am decis să-l duc la un specialist. Ajuns acolo, recunosc inconfundabila voce a unei persoane a cărei amintire se făcuse demult uitată. Nu reușesc să realizez cu cine vorbesc exact până ce nu observ ecusonul îngălbenit al lucrătorului prins cu un ac de siguranță de tricoul peticit. Popescu Andrei Cristian, un coleg vechi din gimnaziu, și instant mi se înșiruie în minte imaginea lui de atunci. Era un tip foarte amuzant, sociabil și binevoitor, însă avea un mare defect: era aproape dependent de calculatoare, fără să exagerez nici un pic. Știam deja problemele lui din trecut, dar credeam că le-a remediat pe parcurs. Din păcate încă trăia printre personaje, dar ca să nu dau povestea peste cap, mai bine s-o luăm cu începutul:

Eram în septembrie 2014 când l-am întâlnit pentru prima dată. Nimic neobișnuit nu s-a întâmplat cu el până când a început să vorbească tot mai mult despre niște figuri malefice ce-i încurcau planurile și atunci am înțeles că ceva nu este în regula. Discutând vreo două - trei minute reușesc să înțeleg că de fapt se credea încă în jocul său virtual. Petrecea zilnic cel puțin patru ore în fața computerului. Când era scos la tablă sau ascultat, aproape că niciodată nu vorbea despre ceva real măcar, ci povestea tuturor despre temnițe, tuneluri și labirinte. Probabil că în mintea lui se purta mereu o luptă între fictiv și real. Nu mai știa a cui erou este și care este scopul său. Era aproape pierdut, când psihologul școlii a aflat despre tot și a avut câteva ședințe cu Cristi, însă el refuza să creadă cam tot ce i se spune. Deoarece nu puteai ține sub control o astfel de persoană directorul școlii a decis să-l suspende pentru o scurtă perioadă, ceva temporar, în cazul în care Cristi s-ar fi regăsit și totul ar fi revenit la normal.

Nu a fost așa din păcate. Deși părinți mi-au interzis acest lucru, eu am insistat pentru că nu m-am putut abține să nu păstrez legătura cu cel mai bun prieten al meu, și e lesne de înțeles că am făcut tot ce mi-a stat în puteri să-l aduc pe calea cea bună, dar mi-a fost imposibil. Dacă eu aș fi avut obiceiuri normale, atunci probabil că totul ar fi fost de o sută de ori mai ușor, dar cum să reinițiez un copil scăpat de sub control, când tocmai eu aveam aceleași probleme, doar că stadiul în care mă aflam eu mai primea o șansă de salvare?

După aproximativ două luni de consiliere intensă am fost ca nou. Realizând apoi cu mult mai multă claritate în ce lume exist aveam certitudinea că bunul meu prieten nu mai putea fi readus la realitate. Atunci, am încercat să mă îndepărtez de el în speranța că prezența lui nu -mi va mai domina gândurile și nu-mi va dăuna astfel încât să uit iar de mine.

E logic că nu am mai ținut legătura în vreun fel, însă experiența trăită în clasa a șaptea trăită de “Micul virus,, cum îi spuneau copiii neînțeleși mi-a marcat definit viața... de atunci evit pe cât mai mult posibil să ating un mouse sau să privesc îndelung un ecran.

Neagoe Nicoleta Timeea
Clasa a VI-a A

ÎNTÂLNIREA MEA CU OGLINDA

O mână aspră îmi mângâie fruntea, a bunicii mele. Deschid ochii cu greu. Genele mi se lipiseră. Mă dau jos din pat și-mi încalț papucii. Îmi prind părul într-un coc și mă îndrept cu pași rari către baie. Apăs pe clanța rece și umedă, iar ușa se deschide în urma unui scârțâit tremurat. Desfac capacul pastei de dinți și îmi pun pe periuță. Mă spăl pe față iar apoi mă uit în oglinda aburită. Nu se vede nimic. Iau o cârpă și fac un ochi chiar în mijloc, tot nu mă văd. Speriată mă uit la mine, și îmi văd corpul, dar reflexia mea nu apărea. Frustrare. Furie. Spaimă. Confuzie. Toate acestea deodată. Iau ce apuc și arunc în oglindă. Se spulberă și zeci de cioburi cad în chiuvetă, dar și pe gresie. Unul îmi străpunge talpa, iar o picătură de sânge albastru pătează covorul. Nu mai știam ce să cred, oare sângele meu era albastru, sau doar așa îl vedeam eu?

Până la urmă mă duc în bucătărie. Acolo pe masa cu mușama era tava obișnuită din inox pe care bunica punea pâinea cu gem. Mă așez pe scaunul de lângă fereastră și sorb cu grijă din cafeaua care era mai amară ca oricând. Ochii îmi lăcrimau fără ca eu să-i pot controla. Mă aplec peste tavă să iau un șervețel și observ că mă pot vedea pe suprafața tăvii. Ceașca de cafea îmi scapă din mână și alerg până pe hol în fața oglinzii. Nu era nimic. Se reflectau doar lucrurile din spatele meu, apoi mă întorc la masă. Iau pâinea de pe tavă, inclusiv și ultima firmitură și mă uit din nou la ea. Îmi puteam zări fața, însă neclar, iar mai târziu îmi amintesc de o carte pe care am citit-o de curând. Niște ”vânători de umbre”, stăpâneau orașul și se hrăneau cu umbrele locatarilor, însă totuși mi se părea imposibil. Oare chiar rămăsese doar corpul din mine? Oare mi-am pierdut lucrul care mă însoțea pretutindeni? Pe parcurs ce treceau minutele vedeam că tot mai multe schimbări aveau loc. Parcă vocea mea suna altfel și rămăsesem fără vlagă. După ce mă întind pe canapea adorm instantaneu.

Când deschid ochii mă trezesc într-un loc necunoscut, alături de alți zeci de oameni care nu suflau o vorbă, apoi aflu că eram în Regatul Umbrelor Mute. Îl conducea Augustin. Se pare că eram sclava lui la mine acasă, în orașul meu... Îl hrăneam cu energia mea fără a primi nimic în schimb...

Neagoe Nicoleta Timeea
Clasa a VI - a A

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE – PUNȚI ÎNTRE TEORIE ȘI PRACTICĂ

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze” (Maria Montessori – ”Descoperirea copilului”)

Educația extra - curriculară, realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor. Oricât de bogat ar fi conținutul cunoștințelor teoretice, școala, prin procesul de predare nu poate satisface toate nevoile de cunoaștere ale unui copil. Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, stimulează creativitatea și abilitățile de socializare.

Activitățile extra - curriculare dețin un rol important în viața elevilor, oferindu-le un alt mod de dobândire a informațiilor. În acest sens, există activități independente, pe care elevul și le alege singur sau activități organizate de către cadrele didactice, la care acesta poate lua parte.

Beneficiile sunt numeroase asupra copiilor. Ei pot deprinde numeroase obiceiuri pozitive din aceste activități, care îi vor ajuta să se descurce în viață și la școală. Toate aceste activități sunt, de fapt, situații concrete de învățare prin descoperire, ce dau posibilitatea copiilor să își completeze cunoștințele dobândite în cadrul activităților formale.

Educația prin activitățile extra - curriculare urmărește identificarea și cultivarea unor aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizată, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Se poate vorbi despre o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală.

Aceste preocupări suplimentare oferă unora posibilitatea de a se mișca, de a interacționa, de a se relaxa, de a se exprima liber, de a descoperi, de a experimenta iar alora oferă posibilitatea unei afirmări și recunoașterii a aptitudinilor. Toate aceste îndemnări le vor fi de folos mai târziu, în ascensiunea profesională și în atingerea unui statut socioeconomic ridicat.

Concursurile școlare, competițiile - sunt o metodă extrașcolară de a stârni interesul elevului pentru diferite arii curriculare având, în același timp, o importanță majoră și în orientarea profesională a elevilor, făcându-le cunoscute toate posibilitățile pe care aceștia le au. Orele de antrenament, repetițiile la care copiii participă necesită un management eficient al timpului. Din acest motiv, copiii deprind abilitatea de a-și planifica orarul riguros de timpuriu, lucru care le va fi de un real folos mai târziu în viață, când vor lucra cu termene-limită a sarcinilor date. Implicarea în activități extrașcolare duce la învățarea asumării unor responsabilități care țin de integrare, de respectarea unui program, a unor reguli.

Spectacolele - introduc copii în lumea artei, dezvoltându-le partea creativă (muzica, sport, poezie, pictură). *Serbările și festivitățile* - marchează evenimentele importante din viața școlarului. Din punct de vedere educativ importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului. Activitățile extra - curriculare permit adaptarea mult mai ușoară la condiții și medii noi și uneori dificile. Experiența dobândită în acest mod îi ajută să își păstreze concentrarea și eficiența indiferent de temperatură sau de zgomot.

În cadrul acțiunilor turistice, copiii își pot forma afecțiunea față de natură, față de om și de realizările sale. *Excursiile și drumețiile* - stimulează copiii să își dezvolte o parte independentă a personalității în timp ce se confruntă cu realitatea într-un mod investigativ. Aceștia dobândesc cunoștințe din diferite domenii (geografie, istorie) prin vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale.

Indiferent de tipul activității extrașcolare, copiii se vor confrunța și cu nereușite în cadrul acestora. Eșecul le va oferi însă câteva lecții valoroase. Acestea îi pregătesc pe copii pentru o viață care are atât suferințe, cât și coborâșuri și îi învață să aprecieze momentele încununată de succes. Totodată, eșecurile le arată că încă au puncte slabe și că pentru a atinge succesul este nevoie de mai multă muncă și perseverență.

Toate activitățile opționale sunt benefice pentru copii, dezvoltându-le diferite abilități, fiind caracterizate prin amuzament, relaxare și optimism. Acestea presupun o dezvoltare multilaterală pe lângă școală, care e foarte utilă.

Profesor Antonescu Oana

NATURA – SURSĂ INEPUIZABILĂ DE STIMULARE

A CREATIVITĂȚII ELEVILOR

„Există artiști care transformă soarele într-o pată galbenă, dar există alții, care cu ajutorul inteligenței, transformă o pată galbenă într-un soare” – Pablo Picasso

La vârsta școlară, creativitatea elevilor se manifestă atât spontan cât și stimulat, prin activități didactice. Astfel, aceștia reușesc să exprime sincer, modalități de a reprezenta aspecte din natură așa cum le percep și le simt.

Natura, prin bogăția ei de forme și reprezentări, polarizează personalitatea creatoare a elevilor, sensibilitatea lor. Ea este cea care stârnește și menține interesul acestora de a descoperi aspecte estetice neobișnuite, de a sesiza ce lipsește expresivității unei forme artistice și ceea ce îi este inutil.

De aceea, am considerat că legătura dintre natură și creativitate este o sursă complementară de educație ce se poate fructifica foarte bine prin lecții-drumeție în natură, continuate apoi cu aplicații practice în sala de clasă, prin lecțiile limba română (compuneri), de educație plastică (desene) și abilități practice (colaje și machete).

Printre altele, există și avantajul de a crea un climat de competiție pozitiv în colectiv, temele de inspirație fiind comune pentru toți participanții; în aceste condiții, rezultatul final face dovada diferențierii calității lucrărilor ca o măsură a talentului, gradului de implicare și de interes acordat.

Pentru evaluarea rezultatelor, am considerat ca fiind bine venită și motivantă, acordarea de diplome elevilor cu cele mai reușite lucrări.

Întreaga acțiune s-a circumscris unui proiect didactic mai amplu, care a inclus și teme de educație ecologică, civică, istorică și geografică legată de împrejurimile orașului nostru.

În acest context, am organizat o suită de drumeții atât în Brașov cât și pe Tâmpa și în Munții Postăvarului, care s-au constituit în veritabile lecții în natură de: biologie, geografie, istorie, turism și care ne-au oferit materialul de inspirație pentru lucrările din domeniile amintite.

După fiecare ieșire în natură, elevii au realizat lucrări cu teme legate de aceste activități.

Etapa 1: Drumeția în natură – sursa de inspirație:

Excursia în sine a fost și ea un lucru inedit pentru elevi. Pentru câțiva dintre copii, a fost prima ieșire pe munte.

Locul de adunare a fost la școală, de unde ne-am deplasat cu microbuzele puse la dispoziție prin bunăvoința unor părinți, în Poiana Brașov. De aici a început deplasarea spre Postăvarul, prin pădurea plină de motive de inspirație pentru viitoarele lor lucrări: peisaje, flori, copaci... I-am atenționat pe copii să observe cât mai multe lucruri interesante pe care să le redea apoi, prin lucrările lor.

Etapa a II-a, lecțiile de aplicație:

Limba română – compuneri despre natură, așa cum și-o aduc aminte din excursie.

Reîntorși la școală, am memorat cele văzute și întâmplate în pădure și pe munte. Apoi, copiii au scris scurte compuneri, în care au redat impresii și amintiri despre natură, așa cum au văzut-o în excursie.

Lecția de educație plastică: desene inspirate din natură

Lecția de abilități practice: colaje și machete inspirate din natură

Etapa a III-a: evaluare și motivare (acordare de diplome de participare și evidențiere a lucrărilor deosebite)
Învățător Dana Fazakas

JOBS - O EXPERIENȚĂ SURPRIZĂ, DAR O SURPRIZĂ UTILĂ

JOBS – Instruire privind orientarea profesională în întreprinderi și școli este un program care pregătește elevii din ultimii ani de gimnaziu pentru alegerea viitoarei profesii sau orientarea către studii de specialitate. Acest lucru se face pe baza rezolvării de sarcini, individuale sau pe grupuri/perechi, încurajând colaborarea între elevii ce participă la acest proiect, coordonați de prof. Tudor Mariana; Tropcea Dana; Roșculeț Raluca; Gârbacea Camelia și consilier școlar Paul Gabi.

Din punctul meu de vedere, proiectul JOBS a reprezentat o experiență unică de care îmi voi aminti cu drag. Modulele cu exerciții au fost bine organizate și au venit mereu în ajutorul nostru. Exercițiile din cele șapte module au fost diversificate, iar printre ele s-au regăsit și cele de autocunoaștere, lucru în echipă, dar și cele care pun în evidență munca individuală.

Pot spune că cea mai interesantă parte a proiectului au constituit-o interviurile, în cadrul cărora trebuia să aflăm informații despre lumea profesiilor. Aceste interviuri ne-au ajutat pe mine și pe colegii mei să descoperim frumusețea dar și dificultatea diferitelor meserii cu care am făcut cunoștință. Rezultatul final al muncii pe care am depus-o a fost unul spectaculos, cu care ne mândrim atât noi, cât și profesorii și reprezentanții din Elveția.

În cadrul acestei acțiuni am intrat pentru prima dată în contact cu piața muncii și am găsit soluții la problemele întâlnite pe teren, unde am lucrat pe cont propriu. Mai mult, diversitatea sarcinilor de rezolvat ne-a pus mintea la contribuție și am început să discutăm cu părinții despre viitorul nostru sau despre ceea ce ne așteaptă în viața de adult.

În concluzie, întreg proiectul a fost un real succes și ne bucurăm că am avut ocazia să facem parte dintr-un asemenea program amplu.

*Stanciu Elena,
Clasa. a VIII-a A*

ENGLEZA PREDATĂ CELOR MICI - METODE INTERACTIVE

Procesul de predare – învățare - evaluare este unul complex. Profesorul stabilește obiectivele operaționale la nivelul fiecărei lecții. Obiectivele operaționale sunt derivate din competențele specifice.

Competențele specifice din programa școlară sunt strâns legate de conținuturi. Pentru parcurgerea și înțelegerea fiecărui conținut trebuie alese metodele și mijloacele cele mai dinamice și atractive pentru copii.

În procesul de predare - învățare pentru elevii de la grupa pregătitoare (5-6 ani) se pot folosi diverse strategii didactice. De exemplu, pentru învățarea de cuvinte noi se pot aduce fișe cu desene pe care elevii să le coloreze apoi să repede cuvintele. De asemenea se mai pot folosi și alte activități centrate pe elev precum:

- Jocul didactic - activitate individuală, frontală, în perechi, pentru dezvoltarea și consolidarea vocabularului. De exemplu, pentru conținutul *Colours*, profesorul alege câteva creioane colorate și cere elevilor să spună culorile arătând clasei câte un creion sau, fiecare elev să spună culoarea uitându-se la creionul arătat de profesor. Se mai poate și în perechi, elevii să arate un creion colorat colegului de bancă, care trebuie să spună culoarea corespunzătoare, după care se inversează rolurile.

Simon Says - este un joc didactic care se poate folosi pentru ca elevii să învețe părțile corpului (la conținutul *Body parts*). Profesorul le spune părțile corpului sau ale feței apoi le cere elevilor să atingă cu degetul partea corpului indicată. De exemplu: *Simon says touch your nose* (elevii trebuie să-și atingă cu degetul nasul). După ce elevii au învățat părțile corpului, profesorul poate cere unui elev să fie Simon și să celorlalți să atingă diverse părți ale corpului după cum le spune elevul care joacă rolul lui Simon.

Activități ce au la bază ascultarea unui C.D. Profesorul aduce fișe cu diverse desene (de exemplu haine de iarnă) pe care elevii trebuie să le coloreze după cum li se indică pe C.D. (de exemplu: *the scarf is green sau the boots are black* - elevii colorează fularul cu verde și ghetele cu negru). Astfel elevii identifică corect cuvintele. La sfârșit profesorul poate cere elevilor să "citească" desenele, adică să repete ce au auzit pe C.D., uitându-se pe fișele pe care le-au colorat.

Activități cu cartonașe - Activitatea se poate realiza frontal, individual, pe perechi. Profesorul aduce cartonașe organizate tematic, pe care le arată elevilor. Aceștia trebuie să indice corect cuvintele.

Activități de învățare de cântece sau poezii - Elevii ascultă o dată sau de două ori cântecul/ poezia ce trebuie învățată ca să se familiarizeze. Apoi treptat profesorul explică versurile. Elevii repetă versurile. După ce au învățat versurile elevii cântă cântecul/ recită poezia. Pe parcursul învățării profesorul poate introduce elemente motrice, de mișcare. De exemplu la un cântec cu părțile corpului elevii pot cânta și arăta părțile corpului în același timp.

Este foarte important ca elevii să fie permanent antrenați, implicați iar activitățile să fie diversificate pentru a evita rutina.

Profesor Voica Carmen-Florentina

SUBIECTE PENTRU ORELE DE CONSILIERE

CE MI-AU ARĂTAT COPIII [ȘI MĂ TOT ÎNVAȚĂ]...

- #1. Că (eu) **mă pot face de râs oricând și oriunde**, fără nicio situație dezarmantă & alarmantă, doar a celor din jur, îngrijorați și neiertători, că îmi permit luxul ăsta. Și în public...
- #2. **Să nu renunț** niciodată. Fie că e un nasture, orice gadget, sau ceva de vreau și atât. Iar dacă renunț pentru A, la manipularea oricărui personaj spre B, e în regulă. Până la urmă nici nu îmi doream nasturele ăla în realitate. Îl iau și pe B, iar apoi revin și îl iau și pe ăl' inițial, mai aștept un pic, să-i crească adultului ego-ul că m-a educat (la punct).
- #3. Din călătorii & timp, că nici nu trebuie să văd ceva anume, vreo agendă de best of, mă pot bucura o jumătate de zi de o scară rulanta. Sus și jos, chiar și pe trepte, în pauză. **Să rămân pe loc, unde îmi place, cât îmi place. Să nu mă grăbesc deloc spre viitor.**
- #4. **Să râd mai mult decât oricine.** Să zâmbesc, neștiind să spun de ce, doar să am fața luminoasă.
- #5. Să trăiesc pe loc. **Să mă bucur de Acum.** De orice. Să caut, poate să și gădesc...
- #6. **Să întreb** ce e asta sau aia. Da' ce e până la urmă, și de ce? Într-o mie de întrebări simple sau colorate, dar clare, de blocaj neuronal, cât să ardă sinapsele celor care consideră că știu să explice, și tu nu înțelegi...
- #7. **Să greșesc**, iar și iar. Încercând. Reușind.
Un rezultat tot am, și poate fi atât de surprinzător...
- #8. **Să fiu ca mine.** Eu. Și mai simplu de atât, de-aș putea să reiau totul.
- #9. **Să fac** atât de multe, neștiindu-le.
- #10. Zece este pentru ei. **Nota 10**, pentru cei atât de simpli și curați în suflet & gândire.

Ionuț Dumitru

DEPRESIA LA COPII: NU IGNORAȚI SIMPTOMELE, CEREȚI AJUTOR DE SPECIALITATE!

Experții din domeniu atrag atenția tot mai des că depresia nu este o “boală a oamenilor mari”. Copii la vârste tot mai fragede sunt captivi în lumea tristeții eterne. Pentru mulți, ignorarea simptomelor și evitarea ajutorului specializat se soldează cu consecințe mortale. Julia avea 14 ani când a decis să își pună capăt zilelor. A înghițit o cutie întregă de somnifere și a trimis un SMS mamei și surorii ei: “Îmi pare rău. Vă iubesc”. SMS-ul a fost semnalul suficient ca mama să îi salveze viața în ultima clipă. La trei ani de la acel incident, ea își amintește de tentativa de sinucidere ca și cum ar fi fost a unei alte persoane, captive într-o lume întunecată și lipsită de orice speranță. Era bolnavă, suferea de depresie, așa cum se întâmpla cu 8-10% dintre tinerii de astăzi cu vârste cuprinse între 12 și 17 ani, notează revista germană Focus.

Atenție la simptome

De soarta acestor copii se ocupă zi de zi directorul clinicii Heckscher pentru copii și tineri din Munchen, Frank Joseph Freisleder. El este considerat un expert de renume în tratarea bolilor psihice pentru copii, specializat în psihiatrie, psihosomatică și psihoterapie. “Misiunea mea este să îi readuc pe copii la viața lor obișnuită, fericită și lipsită de griji, tot mai departe de lumea depresiilor. Cazul Julia este unul simptomatic, fiindcă riscul principal al depresiei la începutul pubertății este suicidul”, susține Freisleder, pentru sursa citată. Depresia poate afecta un copil încă din clasele primare și chiar și din anii grădiniței. “Aproape 3% dintre copii sunt loviți de depresie înaintea pubertății. Cu cât este mai mic un copil, cu atât este mai greu să dăm un diagnostic precis, fiindcă boala nu vine cu simptomele ei obișnuite. Un copil care plânge des, este timorat, nu vrea să se joace cu ceilalți copii și acuză mereu dureri de cap și de burtă, suferă foarte probabil de depresie”, spune medicul.

Elevii din clasele primare își exprimă deja explicit aceste simptome: sunt triști fiindcă nu au prieteni și au impresia că nimeni nu îi agreează. De obicei, starea lor trece de la lipsă de implicare la agresiune. “O depresie netratată la timpul ei va afecta copilul în dezvoltarea sa cognitivă și emoțională. Persistă pericolul ca boala să devină cronică. Netratarea unei disfuncții precum ADHD (acronimul locuțiunii din engleză “Attention Deficit Hyperactivity Disorder” - n.r), dislexia sau cele legate de pofta de mâncare pot duce la depresie, care la rândul ei poate provoca alte boli incurabile. În esență, un cerc vicios”, considera medicul.

Misiunea părinților

Expertul face apel la părinți să analizeze în detaliu comportamentul copiilor lor. “Simptomele la adolescenți sunt similare cu cele ale oamenilor la maturitate. 'Nu am chef azi', 'lăsați-mă în pace', urmate de o izolare în propria cameră, de dezinteres și melancolie. Un comportament normal în timpul pubertății sau deja o criză psihică? Vorbim de o chestiune care ne dă mari bătăi de cap fiindcă diagnosticul corect nu e nici pe departe simplu. Suicidul este al doilea cel mai întâlnit motiv de deces în rândul tinerilor. Vestea bună este că numărul sinuciderilor în rândul tinerilor este în scădere. Nu reușim să acoperim fiecare nivel al problemei. În Munchen avem o ambulanță 24 din 24 de ore la dispoziția tinerilor disperați. Zilnic ambulanța aduce în medie cinci tineri amenințați de pericolul acut al sinuciderii”, explică specialistul german.

Discuții cu copiii

Medicul recomandă părinților să poarte discuții serioase cu copiii despre comportamentul lor. “Părinții se tem să discute deschis cu copiii lor despre pericolul depresiei și al dezinteresului pentru viață, tocmai ca să nu provoace trezirea așa-zisilor 'pitici de pe creier'. De cele mai multe ori, părinții nu găsesc tonul potrivit al discuției, iar efectul este complet invers. Rămâne o varianta viabilă să apeleze în acest caz la o bunică, un unchi sau un prieten apropiat al familiei. Nu în ultimul rând, să nu ezite să apeleze la ajutor specializat. Niciodată nu este prea devreme sau prea târziu. De aceea, trebuie să fie tot mai activi psihologii din școli”.

Violența, o urmare a depresiei netratate?

După o internare la clinica pentru copii, Julia a ajuns la un institut specializat în tratarea copiilor și tinerilor bolnavi psihic. Aici a început prelucrarea motivelor care au dus la tentativa de suicid. În primele luni, fata s-a rezumat să declare: “Îmi doresc doar să fi murit”. Medicul german susține că depresia poate lovi din senin. “Nu putem da vina doar pe latura genetică. O naștere prematură sau pierderea unei persoane dragi pot favoriza apariția depresiei în rândul copiilor. Băieții încearcă să mascheze depresia prin violență. La baza celor mai multe acte de violență ale tinerilor stau de fapt depresii netratate în perioada copilăriei”, este de părere specialistul. În cazul Juliei, depresia a început cu mult înaintea tentativei de sinucidere. Certurile dintre părinți, situația tensionată din sânul familiei și plecarea tatălui au afectat-o mai mult decât pe sora ei mai mică. Fata s-a izolat în casă, iar școala a devenit un chin pentru ea. A început să chiulească, doar ca să rămână singură acasă. Mama ei nu a înțeles simptomele și a recurs la reproșuri și amenințări.

Apel la sprijin profesionist

În final, fata a apelat la tablete. “O depresie tratată nu înseamnă automat că ea va dispărea definitiv sau că nu va mai reapărea. Șansele de vindecare sunt mari, dacă familia reprezintă un sprijin total și este dispusă să soluționeze problemele inițiale. Terapeutul trebuie să fie cu adevărat iscusit ca să găsească soluția ideală pentru fiecare minor în parte. Nu există o paletă largă de medicamente disponibile. Din contră, există un singur medicament avizat pentru copiii care suferă de depresie. Nu puține sunt cazurile când acest medicament are efect invers și provoacă gânduri sinucigașe. Fac apel să se renunțe la medicația pe cont propriu. Nu cred nici o secundă în variantele naturiste, pe bază de plante. Singura soluție viabilă este ajutorul specializat”.

Un caz fericit

Julia a fost inclusă într-un program de terapie de grup. Participă la ore de dans și de pictură, unde are posibilitatea să își descarce teama, tristețea și nervozitatea. Ea a descoperit o pasiune pentru chitară. Confirmarea primită din partea celor din jur i-a întărit încrederea în sine. Terapia a durat aproape doi ani. Ea

a absolvit cu brio liceul și urmează o facultate de muzică. Vizitele la terapeut nu au dispărut în totalitate. Lunar se întâlnesc pentru o discuție în doi, dar expertul este convins că, cel puțin pentru moment, depresia a fost învinsă.

Selecție realizată de profesor Monica Mares

OPRIȚI TIMPUL!

Ați îndrăznit vreodată să roștiți aceasta? Eu, da! Mi-aș dori să opresc timpul ca să mă pot bucura mai mult de binele, de caldul, frumosul, adevărul din viață. Toate acestea ne sunt date în cantități atât de mici, încât nu știu dacă avem vremea să le gustăm. Aș vrea să pot opri timpul ca să mă pot bucura de mai mult adevăr. Să aibă oamenii mai mult timp să cântărească, să aducă, să trăiască și să guste adevărul!

Dacă aș putea opri timpul, aș încerca să arunc anii pe care îi am în plus și să revin la copilărie. La anii aceia curați, când gândurile sunt mult mai libere, când sufletul este pur, când nu cunoști minciună, nici ură, nici egoism. Toate ale copilăriei sunt frumoase și drepte, clare și deschise.

Mi-aș mai dori, dacă aș putea, să opresc timpul, să fie părinții mei lângă mine, să fie tineri și frumoși. Nu i-aș mai supăra și nici nu le-aș mai înșela așteptările; i-aș asculta, și i-aș copleși cu dragostea mea. Și școala mi-ar fi dragă, dacă aș mai putea fi din nou copil, și cartea, și știința, și morala, și dreptatea. Aș fi din nou pe plaiurile copilăriei mele, aș putea să fug desculță prin poieniță, aș asculta poveștile spuse de bunicul, aș mirosi dimineața aerul curat, aș merge la bisericuța din sat. Toate le-aș face cu alte gânduri, mai curate, toate le-aș vedea cu alți ochi. Dar timpul nu ne lasă, viața ne transformă, mintea se încarcă, iar sufletul se împovărează.

E minunat să ai suflet de copil și de aceea îmi doresc să pot opri timpul.

Copii! Păstrați-vă sufletele curate, fiți drepti, cinstiți, curajoși, harnici și nu uitați credința! Credința în Dumnezeu, în adevăr, în frumos, în voi și în semenii voștri, în tot ce exprimă adevăr, în frumos, în tot ce exprimă binele!

Bibliografie:

<http://www.oscis.ro/ro/violenta-fizica-si-emotionala-asupra-copiilor-de-astazi-cum-ii-formam-pe-adultii-de-maine-dezbatere-publica/>

prof.Doina Usaci - "Teorii avansate in psihologia dezvoltarii" curs

http://www.didactic.ro/materiale-didactice/46155_lumea-vazuta-de-copii

Prof. Gabriela Cătoi

CAUZELE ATITUDINII NEGATIVE FAȚĂ DE ÎNVĂȚĂTURĂ

Un important obiectiv educativ al școlii și al familiei este formarea la elevi a unei atitudini pozitive, conștiente față de învățatură. Pentru atingerea acestui obiectiv este necesar ca elevii să învețe din convingere, din proprie inițiativă, independent. Însă, în multe cazuri se observă un randament scăzut la învățatură care este generat de atitudinea necorespunzătoare a elevilor față de munca școlară.

Atitudinea negativă față de învățatură îmbracă mai multe variante, precum:

- *atitudinea negativă absolută sau totală* manifestată prin dezinteres, indiferență față de notele slabe, pasivitate, indisciplină în timpul lecțiilor etc. În acest caz, elevii sunt predispuși eșecului școlar.
- *atitudine negativă relativă sau parțială* manifestată prin pregătirea superficială a lecțiilor, fără interes și preocupare pentru calitate. Rezultatele elevilor, în acest caz, sunt mediocre sau chiar slabe.
- *atitudine negativă deghizată sau mascată* specifică elevilor care manifestă tendința de a obține note mari cu orice preț pentru a satisface orgoliul părinților.

Cauzele atitudinii negative față de învățatură sunt multiple, printre care și acelea care se datoresc familiei din care provine elevul. Aceste cauze sunt:

- *lipsa de preocupare a familiei pentru cultivarea la copil a interesului pentru munca școlară.* Unii părinți nu se îngrijesc de pregătirea copilului pentru școală, fiindu-le indiferent dacă copilul învață bine sau nu, dacă își pregătește lecțiile potrivit cerințelor sau la întâmplare, dacă obține rezultate bune sau rele, dacă are o conduită adecvată sau este indisciplinat. Copilul vine la școală cu teme nepregătite, cu o ținută dezordonată, este indisciplinat și obține rezultate slabe.
- *absența unui regim rațional și stabil de viață și activitate a copilului în familie.* Copilul își desfășoară activitatea la întâmplare, își pregătește temele la ore improprii pentru activitatea școlară, nu-și formează deprinderi de muncă ordonată și sistematică, evitând îndeplinirea sarcinilor școlare.
- *lipsa deprinderii de a munci.* Nefiind deprins în familie să muncească, să învingă greutățile, primele dificultăți întâlnite la școală îl descurajează și apare delăsarea. Neînvățând lecție cu lecție, în cunoștințele copilului se acumulează tot mai multe goluri care îl împiedică să înțeleagă cunoștințele ce urmează, apărând astfel insuccesul școlar.
- *absența unui control riguros și a unei exigențe corespunzătoare asupra activității copilului din partea părinților.* Uneori, familia în loc să se preocupe de felul cum învață copilul, de progresele înregistrate sau de lipsurile acestuia, transferă asupra școlii, întreaga răspundere pentru neîmplinirile copilului. Părinții trebuie să controleze dacă copilul și-a făcut toate temele și în întregime și dacă respectă regimul zilnic.
- *satisfacerea tuturor dorințelor* – chiar și pe cele neexprimate și scutirea copilului de orice obligație de muncă în cadrul familiei. Nu este bine atunci când copilul ajunge la concluzia că lui i se cuvine totul, că nu are nici un fel de obligație, inclusiv aceea de a învăța și devine capricios, încăpățânat și leneș.
- *pasiunea pentru alte activități.* Unii elevi neglijează sarcinile școlare și manifestă delăsare, dezinteres față de învățatură datorită faptului că pasiunea pentru alte activități (sport, emisiuni TV etc.) le ocupă și timpul destinat învățaturii. Părinții trebuie să se preocupe de buna organizare a activităților copilului și să se sfătuiască cu învățătorul (dirigintele) în legătură cu utilizarea timpului liber al acestuia.

Atitudinea elevului față de învățatură este rezultatul influențelor educative exercitate de familie și școală asupra lui. Părinții trebuie să se preocupe de atitudinea copilului față de munca școlară și dacă elevul își pregătește lecțiile din proprie inițiativă, în baza unor deprinderi de muncă bine consolidate și a obișnuinței de a munci sistematic.

Bibliografie:

<http://www.oscis.ro/ro/violenta-fizica-si-emotionala-asupra-copiiilor-de-astazi-cum-ii-formam-pe-adultii-de-maine-dezbatere-publica/>

prof. Doina Usaci - "Teorii avansate in psihologia dezvoltării" curs

http://www.didactic.ro/materiale-didactice/46155_lumea-vazuta-de-copii

<http://www.didactic.ro/materiale-didactice/scoala-pacii-si-a-prieteniei>

Prof. Gabriela Cătoiu

B A G A J U L V I E T I I

Atunci când îți începi viața ai în mână o valijoară. Pe măsură ce trec anii, bagajul tău însă se mărește. Pentru că sunt multe lucruri pe care le aduni pe parcursul drumului tău crezând că sunt importante.

La un moment dat al drumului tău înțelegi însă că devine insuportabil să cari atâtea lucruri. Cântăresc prea mult. Atunci poți alege:

- să te așezi pe marginea drumului așteptând ca cineva să te ajute: ceea ce e destul de dificil. Pentru că toți ceilalți care vor trece pe acolo vor avea propriul lor

bagaj. Riști astfel să îți petreci tot restul vieții așteptând.

- sau poți diminua greutatea, eliminând ceea ce nu-ți folosește.

Dar ce ar trebui aruncat? Începe în primul rând să scoți tot afară pentru ca să poți vedea ce se ascunde acolo înăuntru.

Prietenie Iubire Bunăvoință Tandrețe Generozitate Bucurie Simpatie Speranță

Foarte bine!!! E suficient, dar e ciudat faptul că... nu sunt deloc grele!!! Însă ai și altceva care cântărește destul de greu... Forțează-te să le scoți afară... Ouf, e mânia: vai, cât cântărește! Continuă să scoți afară: *neînțelegerile, teama, pesimismul*. Descurajarea aproape că te trage în jos și te înăbușă în această parte a valizei.

Acum scoate afară cu toată puterea ta ceva ce era ascuns în bagaj: este un zâmbet care rămăsese pe fundul valizei. Mai scoate un zâmbet, și încă unul, și iată că la urmă iese fericirea... Pune din nou mâna în valiză și aruncă tristețea. Acum ar trebui să-ți pui în bagaj răbdarea, pentru că se va arăta destul de necesară.

Fă în așa mod încât să pui și:

PUTEREA SPERANȚA CURAJUL
ENTUZIASMUL ECHILIBRUL RESPONSABILITATEA
TOLERANȚA BUNA DISPOZIȚIE

Scoate și orice fel de **grijă, preocupare** și lasă-le la o parte. Te vei gândi după aceea ce trebuie să faci cu ele.

Bine. Acum bagajul tău e gata, îl poți folosi din nou. Nu uita să faci acțiunea aceasta de mai multe ori în viața ta pentru că drumul este foarte lung. Călătorie plăcută!

Bibliografie:

http://www.didactic.ro/materiale-didactice/46155_lumea-vazuta-de-copii

<http://www.didactic.ro/materiale-didactice/scoala-pacii-si-a-prieteniei>

Prof. Gabriela Cătoi

CELE MAI CUNOSCUTE SIMBOLURI ALE LUMII

„Simbol = semn, obiect, imagine etc. care reprezintă indirect (în mod convențional sau în virtutea unei corespondențe analoge) un obiect, o ființă, o noțiune, o idee, o însușire, un sentiment”. Aceasta este definiția de dicționar. Pentru cei care le utilizează însă, simbolurile sunt chei cu care pot fi deschise porțile anumitor dimensiuni spirituale și energii. Ele reprezintă interfața lumii fizice cu cea astrală. Vă invităm să cunoașteți câteva dintre multiplele simboluri ale umanității și semnificația lor.

OBELISCU

Obeliscul este un pilon înalt, cu patru laturi care se îngustează la vârf sub forma unei piramide. Dedicat de egipteni celui mai important zeu al lor, Zeul Soare Ra, acest monument păgân, care reprezintă energia masculină, poate fi întâlnit astăzi în foarte multe orașe importante din lumea creștină, musulmană, budistă etc.: Roma, Londra, Paris, Istanbul, Washington, Montreal, Dublin, Delhi, Buenos Aires, Jakarta, Rio de Janeiro, Phenian... Atunci când cele mai mari orașe din lume și-au declarat independența,

acestea au decis să ridice obeliscuri, ca simbol al puterii lor depline.

SVASTICA

Cu decenii înainte ca Hitler s-o adopte ca emblemă politică, svastica era deja răspândită în Europa de Vest, ca semn al norocului și bogăției. Hitler a ales-o cu același gând, ca semn distinctiv al Partidului Nazist. De fapt, svastica este un simbol antic, găsit pe obiecte vechi de 4.000-10.000 de ani î.e.n. Populațiile din Valea Indusului (Pakistanul de azi) și religii ca hinduismul, budismul și jainismul încă folosesc acest simbol, care semnifică fie protecția divină, fie razele soarelui benefic. În budism, se spune că, înainte de a fi înmormântat, lui Buddha i-a fost desenată o svastică pe piept, cunoscută sub numele de Sigiliul inimii. Cea mai veche atestare a svasticii pe teritoriul României este în cultura Cucuteni, acum 7.000 de ani!

CRUCEA

Înainte ca religia creștină să o adopte ca emblemă, crucea a fost un simbol păgân al Zeului Soare Ra, divinitatea lor supremă, și semnifica uniunea perfectă dintre energia masculină și cea feminină. Inițial, crucile aveau axele egale, iar Papa încă mai poartă această cruce de formă originală, fapt explicabil, dacă ne gândim că creștinii îl consideră pe Iisus fiul lui Dumnezeu, divinitatea lor supremă, echivalentul lui Ra. Constantin cel Mare, primul împărat roman convertit la creștinism, obișnuia să practice venerarea Soarelui, așa că este posibil ca adoptarea creștinismului ca religie principală și apoi a crucii, ca simbol principal, să nu fie o coincidență

STEAUA LUI DAVID

Deși hexagrama este astăzi simbolul primar al statului Israel, reprezentând Scutul lui David, originea ei este mult mai veche. Prima consemnare istorică a utilizării acestui simbol de către evrei datează din anul 1018 e.n. Templele indiene, datând cu mii de ani înaintea erei noastre, aveau reprezentate hexagrame (unele alături de svastici) care le împodobeau la exterior. Hindușii utilizează hexagrama în mandala (simbol ritualic, reprezentând Universul), pentru a ilustra chakra inimii. În „Cartea tibetană a morților” există imagini cu svastici desenate în interiorul unei hexagrame, care simbolizează forța creatoare a Universului. Așadar, când Hitler a folosit hexagrama pentru a-i reprezenta pe evrei ca malefici, a greșit. Hexagrama este un simbol folosit în multe religii din

întreaga lume, semnificând întotdeauna un principiu pozitiv.

LUNA CRESCĂTOARE MUSULMANĂ

Deși utilizarea simbolurilor sfinte este interzisă prin lege la musulmani, luna crescătoare împodobește steagurile câtorva națiuni de această religie, și a fost adoptată pentru a simboliza, neoficial, credința islamică. Luna crescătoare este unul dintre cele mai vechi simboluri ale umanității, reprezentând aspectul

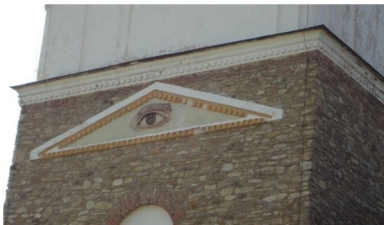
feminin al vieții, venerat sub forma zeiței grecești Artemis, al cărei cap era întotdeauna înconjurat de o lună crescătoare. În timpul Imperiului Roman, același simbol a însoțit-o pe Diana, zeița vânătorii și a Lunii, despre care se spune că proteja fecioarele

OCHIUL LUI HORUS

Ochiul lui Horus, sau ochiul atotvăzător, aflat deasupra porții de la intrarea în curtea Mănăstirii Neamț, atestată documentar din 1407

Ochiul lui Horus este un simbol antic egiptean, de protecție și putere regală. Acest simbol sacru se regăsește pe aproape toate operele lor de artă. Era considerat o sursă de fluid magic, ochiul-lumină purificator. Americanii spun că faimosul ochi de pe bancnota de 1 dolar a Statelor Unite reprezintă ochiul lui Dumnezeu, veghind asupra teritoriului țării. Masonii spun că utilizează acest simbol pentru a-și reaminti că gândurile și faptele lor sunt tot timpul vegheate de marele arhitect al Universului. Egiptenii l-au înfățișat pe Horus, zeul protector al țării lor, cu un singur ochi, înconjurat de raze de soare, în timp ce în budism, „ochiul lui Dumnezeu” înseamnă porțiunea deschisă din vârful piramidei, poarta Soarelui, care este conștiința divinității

PEȘTELE

Peștele este, desigur, un simbol al elementului apă. În mitologia indiană, el este călărit de Varuna și asociat cu nașterea sau restaurarea ciclică. Peștele este unul dintre avatarurile lui Vishnu, care-l salvează de la potop pe Manu, legiitorul ciclului actual; tot peștele îi înmânează apoi Vedele, dezvăluindu-i știința sacră. În China, peștele este simbolul norocului, dar și al fecundității, datorită uluitoarei sale capacități de a se reproduce. În islamism, peștele este asociat tot cu ideea de fertilitate, fiind legat și de cea de prosperitate. În iconografia popoarelor indoeuropene, peștele este simbolul înțelepciunii. Peștele trăiește în adâncurile insondabile ale creației, fiind un purtător de mistere. Dar poate cel mai elevat simbol ezoteric al peștelui, reprezentat prin două arcuri ce se intersectează, este acela de Salvator sau Mântuitor, pe care este fundamentată religia creștină. Simbolul a fost inițial folosit de creștini ca un semn secret de identificare, pentru a evita persecuțiile.

HAMSA ARABĂ

Hamsa este un simbol utilizat în producerea de amulete, obiecte de decor sau bijuterii. Musulmanii o numesc „mâna Fatimei”, iar creștinii, „mâna Fecioarei Maria”. Reprezintă o palmă deschisă, în mijlocul căreia se găsește un ochi (evreii înlocuiesc uneori ochiul cu Steaua lui David). „Hamsa” în limba arabă înseamnă „cinci”, după numărul degetelor de la mână. Sub formă de amuletă, este folosită ca protecție împotriva deochiului. Simbolul mâinii deschise a fost folosit în mai multe culturi vechi. În budism înseamnă a transmite învățături, în timp ce în hinduism, palma deschisă cu degetele în jos semnifică „a dăruii”.

ȘARPELE

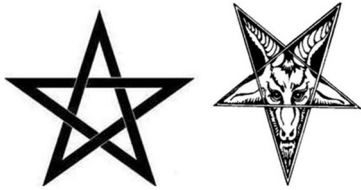
În grădina Raiului, Lucifer a luat legendara formă de șarpe, strecurându-se pe lângă pomul cunoașterii și îndemnând-o pe Eva să muște din fructul oprit de Dumnezeu. Aceasta, la rândul ei, l-a convins pe Adam să facă același lucru și, ca urmare, au fost alungați din Paradis. Însă înainte ca Vechiul Testament și cartea Tora să demonizeze șarpele pentru totdeauna, acesta era un simbol sacru în religiile gnostice, semnificând

înțelepciune. Gnosticismul a împrumutat de la hinduism conceptul de energie kundalini. În hinduism există credința că cei doi nervi de la baza coloanei vertebrale pot oferi experiența iluminării. Cea mai recentă reprezentare a doi șerpi încolăciți este cea a ADN-ului uman, oglindind simbolul sumerian similar. Un al simbol modern al șerpilor încolăciți în jurul unui baston înaripat este caduceul. În antichitate, era un simbol al comerțului, asociat zeului Hermes, mesagerul zeilor. Caduceul este folosit în America de Nord ca simbol al medicinei, în timp ce simbolul european, tradițional, este „toiagul lui Esculap”, cu un singur șarpe și fără aripi.

PENTAGRAMA

Pentagrama este o stea cu 5 colțuri, realizată din 5 linii drepte. Deși lumea modernă o asociază cu venerarea diavolului, pentagrama se întâlnește pretutindeni în istoria umanității și nu a fost niciodată asociată cu forțele răului. Cea mai veche atestare a acestui simbol este cea din jurul anului 3.500 î.e.n., din orașul Ur, în vechea Mesopotamie. Reprezenta puterea imperială și cu acest sens s-a răspândit ulterior în restul lumii. În Sumer, cele 5 puncte ale pentagramei erau legate de cele 5 planete cunoscute, iar grecii din vremea lui Pitagora afirmă că este o perfecțiune matematică și cheia către o cunoaștere superioară. Pentagrama este un simbol precreștin, asociat venerării naturii. Este reprezentativă pentru componenta feminină a lucrurilor, un concept numit în religii „femininul sacru”. Pentagrama inversată, cu un cap de țap în interior (Baphomet), căruia i se închinău cavalerii templieri, este un simbol folosit în timpurile moderne de către sataniști.

Selecție realizată de profesor Monica Mareș

UN ZÂMBET...!

Profesorul la ora de fizica întreabă elevii:

- Cine îmi poate spune ce este vidul?

La care Bula îi răspunde:

- Dom' profesor, am în cap dar nu va pot spune...

Profesorul de chimie îl întreabă pe elev:

- Elev! Ce înseamnă H_2SO_4 ?

Elevul:

- Aaaaa... domn profesor ...îmi stă pe limba ...îmi stă pe limba...

Profesorul:

- Elev! Scuipa repede ca e acid sulfuric!

- Eu sunt singurul care muncește în clasa asta, zice profesorul de matematica.

- Dvs. sunteți singurul care primește salariu.

Oare de ce o fi murit cartea mea de matematica?

Pentru ca avea prea multe probleme!

Toți elevii scriu cu asiduitate la lucrarea "Ce as face dacă as fi patron?".

Unul singur sta cu mâinile la piept și meditează.

- Marinescule, tu nu scrii?

- Nu, domnule profesor, aștept să-mi vina secretara

Învățătoarea: Vreau să văd tema pentru acasă, caietele pe masă!

Elevul: Doamna învățătoare, poate fi pedepsit cineva pentru un lucru pe care nu l-a făcut?

Învățătoarea: Nu!

Elevul: Atunci nu o să mă pedepsiți pentru că nu mi-am făcut tema

Doi colegi de bancă

- Bre. Ai scris la punctul 3?

- Nimic, dar tu?

- Tot nimic.

- Văleu, învățătoarea va crede că am copiat unul de la altul!

Profesoara: Și azi iar primești 2 la matematică. Chiar nu înțelegi ce spun eu?

Elevul: Eu înțeleg, doamnă, dar... Văd că dumneavoastră nu prea înțelegeți ce spun eu!

Profesoara: Îți pun 2 întrebări. Dacă nu știi să răspunzi vei lua nota 2.

Elevul: Doamnă profesoară,.... Nu s-ar putea să-mi puneți 10 întrebări?

- Ti-am citit lucrarea de control. Foarte buna. dar e identica cu cea a colegului tău de banca.

Ce concluzie sa trag de aici? întrebă profesorul.

- Ca si a lui e foarte buna.

Intr-o sala de curs, profesorul se zbugiuma cu tot felul de chestii teoretice si zicea si zicea si cu ce foc le mai zicea...

Un student din rândul întâi, dormea adânc si sforăia delicat.

Profesorul, adresându-i-se unui student:

- Trezește-l dumneata, te rog pe domnul student.

- Regret nespun, domnule profesor, dar nu l-am adormit eu...

O domnișoara se prezintă la examen si privindu-l pe profesor îi spune:

- Domn profesor ! Pentru a lua examenul, sunt gata de orice!

- De orice ?

- De orice !

- Bine. Atunci duceți-va si învățați.

Domnule profesor, de ce mi-ați dat 4?

- Doua puncte sunt din oficiu, un punct v-am dat pentru ca ați venit pana la examen, iar ultimul pentru ca ați încercat sa răspundeți ceva.

- Domnule profesor, dar nu ați putea sa-mi mai dați un punct pentru ca sa plec de la examen?

- Am aflat c-ai primit un 4 de la profesorul de fizica!

- Așa e, tătucule. Mi-a fost jena sa-l refuz!

In Epoca de Piatra, elevii sunt in peștera la un examen. La un moment dat, se aude o bufnitura, apoi un urlet.

- Neanderthal, de ce tipi?

- Mi-a căzut fițuica pe picioare.

Sfaturi pentru colaboratori:

Stimați actuali și viitori colaboratori,

Pentru a optimiza activitatea desfășurată, dorim să vă readucem la cunoștință următoarele:

- *Materialele pentru revistă trebuie să fie în format WORD, redactate cu Times New Roman, cu mărimea fontului 12, spațiere la 1,5 rânduri;- textele trebuie să fie obligatoriu cu diacritice fără greșeli de ortografie și să conțină la final numele și clasa autorului;*
- *În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului.;*
- *De asemenea trebuie să reflecte activitățile școlare sau extra-curriculare care promovează imaginea școlii și a celor care își desfășoară activitatea aici;*
- *Ne rezervăm dreptul de a selecționa cele mai bune materiale din cele pe care le veți trimite pe adresa de mail: scoala19bv@yahoo.ro*

CUPRINS

Presa românească brașoveană din perioada interbelică.....	3
Aspecte de viața cotidiană din primul război mondial în județul Brașov.....	6
Despre rapsodii de toamnă de George Topârceanu.....	8
Balul bostanului.....	9
La bal.....	10
Balul bostanului.....	10
Bostanul neascultător.....	11
Căprioara.....	12
Iarna.....	12
Copacul fermecat.....	13
Peripețiile lui Darius Ștefan Curcubătă.....	13
De Halloween.....	15
Îndemn pentru români.....	15
Soarele meu.....	15
Aterizând la granița dintre castelul pierzaniei și norul 9.....	15
În ce lume exist?.....	16
Întâlnirea mea cu oglinda.....	17
Activitățile extrașcolare – punți între teorie și practică.....	18
Natura – sursă inepuizabilă de stimulare a creativității elevilor.....	19
Jobs - o experiență surpriză, dar o surpriză utilă.....	20
Engleza predată celor mici - metode interactive.....	21
Ce mi-au arătat copiii [și mă tot învață].....	22
Depresia la copii: nu ignorați simptomele, cereți ajutor de specialitate.....	23
Oprți timpul!.....	24
Cauzele atitudinii negative față de învățatură.....	25
Bagajul vieții.....	26
Cele mai cunoscute simboluri ale lumii.....	27
Un zâmbet.....	30
Sfaturi pentru colaboratori.....	31
Proiectele noastre.....	32

PROIECTELE NOASTRE

♥ SIMPOZION INTERNAȚIONAL ”Educația Mediului de la Știință la Conștiință”

- ♥ Programul Eco Școala
- ♥ Proiect național de parteneriat educațional " Mesagerii Prieteniei"
- ♥ Proiect de parteneriat educațional" Stop Violentei"
- ♥ Proiect de parteneriat educațional cu Biblioteca. Județeană," Descifrăm Tainele Științei În Lumea Cărților"-
- ♥ Proiect de colaborare cu Cvartetul Gaudeamus, Filarmonica Brașov
- ♥ Proiect "Valori Naturale, Culturale Și Spirituale Ale României"
- ♥ Proiect "Universul Copilăriei Și Calculatorul"
- ♥ Proiect ”Școala după școală”
- ♥ Proiect educațional trans-disciplinar ”Călător prin România”
- ♥ Proiect de parteneriat educațional "Dincolo de școală" (Școala Nr. 4 Râmnicu Vâlcea)
- ♥ Proiect de parteneriat educațional "Clasa Noastră - O Lume De Cântec Și Poveste"
- ♥ Proiect eTwinning - "English ... a joy"
- ♥ Proiect de parteneriat educațional "Lumea Magică A Creativității"
- ♥ Proiect de parteneriat cu Școala Generală Moieciu: "Icoana - Fereastră Spre Cer"
- ♥ Proiect de parteneriat educațional " Creație Și Joc"
- ♥ Campanie de prevenire a violenței juvenile (Poliția Brașov)
- ♥ Campanie de prevenire a infracționalității (Poliția Brașov)
- ♥ Proiect JOBS
- ♥ "Punte Între Generații" - Anul european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații
- ♥ Proiect "Pentru Un Zâmbet De Copil" (Mărcuș)
- ♥ Proiect "O familie pentru fiecare"- casa de copii "Dumbrava minunată"

- ♥ Proiect de parteneriat cu TVS
- ♥ "Harta reciclării în Braşov"
- ♥ "Elevii plantează copacul păcii"
- ♥ Participare LET S DO IT ROMANIA
- ♥ Participare Simpozion Interjudeţean Şcoala Generală Nr. 31 Braşov.
- ♥ "Ziua Mondială a Apei"- "Cea mai mare picătură de apă" concurs echipaje clasele a V-a
- ♥ Campanie antitabac" Mesajul Meu Antitutun" (parteneriat cu APM Braşov, Agenţia antidrog Braşov)
- ♥ " Ziua verde "- plantat puieţi în curtea şcolii, activitate în parteneriat cu Facultatea de Silvicultura Braşov
- ♥ Proiect de parteneriat educaţional "Lumea văzută de copii"
- ♥ Junior Achievement Young Enterprise - program de educaţie economică – Noi înşine; Comunitatea Mea
- ♥ Proiect de parteneriat educaţional "Suntem Diferiţi Dar Ne Înţelegem"- în aşteptarea sărbătorilor
- ♥ " Dulcea pasăre a tinereţii"
- ♥ Programul "Europa casa noastră"- activitatea "Să Cunoaştem Europa"
- ♥ Programul de voluntariat ACASĂ , Campania "Niciodată Singur"
- ♥ Programul de educaţie antreprenorială ”
- ♥ “Săptămâna fructelor si a legumelor donate”
- ♥ Proiect Naţional iniţiat de ISJ Brăila" - Istoria Văzută Prin Ochii Cititorilor Români"
- ♥ Programul Eco scoala- partener CCDG Bucuresti
- ♥ Proiect JOBS- parteneri: ISJ Brasov, MECTS, UNIV. Bucuresti, UNIV Zurich; Proiect Necenzurat: parteneri: ANA (ag. Antidrog);
- ♥ Clasa – o lume de cântec şi poveste”
- ♥ „Lumea magică a creativităţii”
- ♥ „CLASA PRIETENĂ – PRIETENIE ŞI ARMONIE” (proiect de parteneriat cu Şcoala Gimn. nr. 15 Braşov şi Grădiniţa nr. 17 Braşov „Martinică”
- ♥ Trecut românesc - viitor european